

בפני כבוד ס' הנשיא פרידמן-פלדמן והש' בר-עם ושחם**איריס אלוביץ'**

באמצעות עוה"ד ז'ק חן, שי אילון, נעה פירר ושניר כלימי
רח' ויצמן 2, תל אביב

טל': 03-6392077; פקס': 03-6932082

המבקשת;

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

המשיבה;

בקשת הנאשמת 3 לביטול כתב אישום מטעמים של אכיפה בררנית

בהתאם להוראת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק"), מתכבדת המבקשת לפרט את טענתה המקדמית לפיה, הגשת כתב האישום והמשך ניהול ההליך הפלילי בעניינה עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית מטעמים של אכיפה בררנית.

מובהר שאין בהפניות לחומר חקירה במסגרת בקשה זו, ובכלל זה לחקירות עדי תביעה שונים, משום ויתור ההגנה על טענותיה ביחס לקבילותו, מהימנותו ומשקלו ביחס לנאשמים. ההפניה נועדה להציג מה עמד לנגד עיני המשיבה בשלב הדיון וההחלטה בשאלת העמדת המעורבים לדין.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע דיון בבקשה ולהכריע בה.

אלה נימוקי הבקשה:**א. מבוא**

1. טענתה של המבקשת הועלתה כבר בשלב המקדמי של ההליך. ביום 29.11.2020 הגישה המבקשת טענה מקדמית להגנה מן הצדק מטעמים של אכיפה בררנית לפיה, העמדתה לדין נובעת מהפעלה בלתי ראויה ובלתי שוויונית של שיקולי העמדה לדין. באותו השלב, בית המשפט הנכבד לא התבקש להכריע בבקשה (סעיפים 56-61 לבקשה), אלא אך להורות למאשימה להבהיר את שיקוליה בהחלטתה שלא להעמיד לדין את מר אילן ישועה ואת הגבי שרה נתניהו, אל מול החלטתה להעמיד לדין את המבקשת.

2. ביום 3.12.2020 הגיבה המשיבה לטענה ועמדה על השיקולים שעמדו בבסיס החלטתה שלא להעמיד לדין את מר ישועה ואת הגבי נתניהו (להלן: "תגובת המשיבה"). במסגרת התגובה הפנתה המשיבה להחלטת היועץ המשפטי לממשלה בנושא וטענה: "לא בכדי, קבע היועץ המשפטי לממשלה, כי יש מקום להעמיד לדין את נאשם 1 ואת נאשמת 3 ולהימנע מהעמדתם לדין של ישועה ושל אשת ראש הממשלה; חזקה עליו ששקל את כל השיקולים ההולמים החלטות שכאלה" (סעיף 99 לתגובת המשיבה; החלטת היועץ המשפטי

לממשלה אליה הפנתה מצורפת ומסומנת **נספח א'** לבקשה (דנ); ביום 13.12.2020 הגישה המבקשת את תשובתה לתגובת המשיבה. ביום 6.12.2020 התקיים דיון בנושא הטענות המקדמיות (התייחסות באת כוחה דאז של המבקשת לטענת האכיפה הבררנית בעמודים 493 - 496 לפרוטוקול).

3. כאמור, בית משפט נכבד זה לא התבקש וממילא גם לא הכריע בבקשה. בהתאם להוראת סעיף 151 לחוק, המבקשת שמרה על זכותה להעלותה "בשלב אחר" של המשפט. בירור הטענה הושעה מהטעם שנדרש היה לבססו עוד ברמה העובדתית. עתה, לאחר סיום פרשת התביעה, בפני בית המשפט הנכבד פרושה התמונה העובדתית המלאה שנדרשת לצורך הכרעה בה.

4. נזכיר שביום 10.8.2022 הגישו המבקשת ונאשם 2 מר שאול אלוביץ', חלק אחר של טענותיהם המקדמיות המשותפות. במסגרת הדיון שחתם את פרשת התביעה הודיע הח"מ כי ישלים את אותן טענות במסגרת הסיכומים (עמוד 41,269 לפרוטוקול הדיון). הטעם לכך, כפי שהוסבר, נעוץ בעובדה שמדובר במסכת ארוכה של טענות שאמנם זכו לבירור עובדתי כנדרש, אולם מכיוון שתידרש לתביעה שהות ארוכה להגיב לבקשה (כפי שטענה וכפי שקבע בית המשפט הנכבד בהחלטתו על מועד תחילת פרשת ההגנה), ממילא לא ניתן יהיה לדון ולהכריע בה בפרק הזמן הקרוב, עובר לתחילת פרשת ההגנה או בסמוך לאותו מועד.

5. **להבדיל מאותן טענות, הטענה המבוררת כאן מוגשת מטעמה של המבקשת לבדה. הטענה קצרה וממוקדת. היא לא דורשת מתן פרק זמן ניכר לתגובה נוספת של המשיבה (על תגובתה מיום 3.12.2020). קבלתה תייעל את המשפט ותקצרו. אין בה כדי להשפיע כלל על המשך ניהול המשפט נגד יתר הנאשמים.**

6. כפי שיפורט להלן, לזו טענת המבקשת הוא שבהגשת כתב האישום וניהול המשפט נגדה, הפלתה המשיבה שלא כדין ובאופן משמעותי בינה לבין מר ישועה ובינה לבין הגב' נתניהו.

7. הבירור העובדתי שהושלם בפרשת התביעה פרש בפני בית המשפט הנכבד את הנתונים הרלבנטיים להשוואה וסתר את חזקת התקינות לה טענה המשיבה בתגובתה.

8. חשוב מאוד להדגיש שהמבקשת כופרת מכל וכל בנטען נגדה בכתב האישום והיא סבורה שגם הגב' נתניהו וגם מר ישועה לא עברו כל עבירה ולא היה מקום להעמדתם לדין. אולם, לצורך דיון והכרעה בטענה לאכיפה בררנית, בית המשפט לא נדרש לשאלת אשמתה של המבקשת ולשאלה האם הוכחו העובדות המיוחסות לה אם לאו.

9. בית המשפט הנכבד מתבקש להכריע בבקשה, לקבלה ולהורות על ביטול כתב האישום נגד המבקשת משיקולים של צדק והגינות ועל מנת למנוע תקופה ארוכה נוספת בת שנים שתוקדש למיצוי פרשות ההגנה, לסיכומים ולהכרעת הדין, שבה יימשך עינוי הדין הבלתי נסבל שהוא מנת חלקה כבר שנים כה ארוכות.

10. דרך הילוכנו בבקשה היא כדלקמן: בפרק ב' להלן נעסוק בקצרה בהיבט הנורמטיבי של טענת האכיפה הבררנית והקשרו לענייננו; בפרק ג' נסקור את הנתען כלפי המבקשת בכתב האישום. נדגיש שוב שהמבקשת כופרת מכל וכל במיוחס לה וסבורה שגם הגב' נתניהו ומר ישועה לא עברו כל עבירה. אולם, לצורך הדיון בית המשפט לא נדרש לשאלה אם הטענות נגדה הוכחו אם לאו; פרק ד' יעסוק בהבחנה שביקשה המשיבה לעשות בין עניינה של המבקשת לבין עניינו של מר ישועה. נבחן מה המשיבה מייחסת לישועה בכתב האישום ונראה כי בניגוד לנטען בתגובתה, הופרכה טענת המשיבה לפיה נשקלו על ידה השיקולים ההולמים בעניין מעמדו. לבסוף, נפריך את טענות המשיבה בתגובתה לטעמים בגינם יש להבחין בין עניינו של מר ישועה לעניינה של המבקשת בשאלת העמדתם לדין; פרק ה' לבקשה יעסוק בעניינה של הגב' נתניהו. חלקו הראשון יעסוק

בהפרכת החזקה הנתענת בדבר שיקולים הולמים שעמדו ביסוד ההחלטה בעניינה. לאחר מכן יבחן המארג הראייתי שעמד בפני המשיבה ערב הגשת כתב האישום בעניינה. בחינה זו מגלה שאף אם נלך לשיטת המשיבה (המופרכת), מארג הראיות הנוגע לגב' נתניהו, לא נופל מזה הקיים בעניינה של המבקשת. בחלקו האחרון של הפרק נראה שאין ממש בטענות המשיבה להבחנה בינה לבין המבקשת.

ב. אכיפה בררנית כבסיס לטענת הגנה מן הצדק

1.1. ההיבט הנורמטיבי

11. על מנת שלא להאריך מקום בו ההלכה הפסוקה בסוגיה ברורה ומוכרת, שבה המבקשת ומפנה לסקירה הנורמטיבית שפורטה במסגרת הבקשה שהוגשה על ידה ביום 29.11.2020 (במיוחד בסעיפים 50-55).
12. בקצרה נזכיר שדוקטרינת ההגנה מן הצדק במשפט הישראלי הוכרה לראשונה בפרשת **יפת** (ע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פד"י נ (2) 221 (1996)) וזכתה להרחבה בפרשת **בורוביץ** (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 776 (2005)), בה נקבע מבחן "משולש וגמיש", לבחינת הפגמים שנפלו בהתנהלות הרשות. דוקטרינה זו עוגנה בחקיקה במסגרת תיקון מס' 51 לחוק.
13. עיגונה בחוק של הדוקטרינה כטענה מקדמית, אף חידד את נפקות קבלתה של הטענה בכך שהחילה לגביה את הוראות סעיף 150 לחוק, המקנה סמכות לבית המשפט להורות על בטלות כתב האישום (רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' ורדי** (פורסם בנבו, 31.10.2018) (להלן: "**פרשת ורדי**")).
14. דוקטרינת ההגנה מן הצדק ככלל, והטענה לאכיפה מפלה בפרט, אינן מוגבלות בקיומו של מניע פסול ובכוונת זדון העומדים בבסיס פעולת הרשות. הדוקטרינה תחול גם אם מדובר בהפליה פסולה בהעמדה לדין, שלא לוותה בכוונת זדון, אלא נגרמה כתוצאה מרשלנות או מחמת טעות שנפלה בשיקול הדעת של הרשות (ראו, בין היתר, בפרשת **בורוביץ**; ע"פ 8551/11 **סלכגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.2012); ע"פ 5975/14 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.2015); ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.3.2017); ובפרשת **ורדי**).
15. בפרשת **ורדי**, נמנו ארבעה נימוקים עיקריים התומכים בקבלת בקשה להגנה מן הצדק מטעמים של אפליה פסולה, בלא צורך להיזקק לחוסר תום-לב או לזדון מצד הרשות: **פרשנות לשון החוק** - לא בכדי תיקון החקיקה ביכר ניסוח רחב שאינו מבחין בין מעשה זדון לרשלנות; **פרשנות מהותית** - לא יאה זה נכון להציב רף דיוני בלתי עביר ולמנוע סעד מאלה שהופלו בצורה לא מכוונת; **סעד חוקתי** - ערכי היסוד של השיטה מורים על מתן פרשנות רחבה לעיקרון ההגנה מן הצדק; **הפן המנהלי** - דוקטרינת ההגנה מן הצדק מאפשרת ביקורת על שיקול הדעת שהפעילה הרשות (פרשת **ורדי**, בפסקאות 88(א) עד 88(ד)).
16. אכיפה בררנית של הרשות טומנת בחובה נזק ממשי רחב היקף. בית המשפט העליון עמד על האפקט הבעייתי, התוצאה והנזק הקשים שנגרמים בעטיה של אכיפה בררנית:

"הפסול שבהפליה בהעמדה לדין, כמו כל הפליה באשר היא, מובהק הוא וברור: בפגיעה הניכרת בעקרון השוויון, יסוד מוסד של שיטתנו; בסדיקת אמון הציבור במערכת אכיפת החוק ובפגיעת יכולתו של הפרט להשליך יתרו על מקצועיותו ויושרו של רשויות האכיפה, החקירה וההעמדה לדין (ראו: נקדימון, בעמ' 388-414)" (פרשת **ורדי**, פסקה 66)

17. מושכלות יסוד הן כי רשויות מנהל מחויבות בשמירה על עיקרון השוויון שהוא מנשמת אפו של המשטר החוקתי. החלטה על הגשת כתב אישום, העושה שימוש בסמכות חשובה שהיא מהפוגעניות שבסמכויות המדינה ואשר יש בה לחרוץ גורלו של אדם, לא שונה ועיקרון השוויון חל גם לגביה.
18. על החשיבות הקריטית בהקפדה על יישום עקרון השוויון בהעמדה לדין והטעמים לה, עמד בית המשפט העליון:

"על הנזקים הגלומים באכיפה הפוגעת בשוויון אין צריך להכביר מילים. באשר לכך כבר נאמר כי "אין לך גורם הרסני יותר לחברה מאשר תחושת בניה ובנותיה כי נוהגים בהם איפה ואיפה. תחושת חוסר השוויון היא מהקשה שבתחושות. היא פוגעת בכוחות המאחדים את החברה. היא פוגעת בזוהרתו העצמית של האדם" (בג"ץ 953/87 פורז נ' ראש עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד מב(2) 309, 332 (1988)). אכיפה בררנית פוגעת גם באינטרס ההסתמכות של הפרט על התנהלות גורמי האכיפה. במציאות חיינו, האזרח מכלכל את צעדיו לפי ציפיותיו הלגיטימיות, המתבססות באופן סביר על מנהגי האכיפה של הרשות (ראו: דפנה ברק-ארז "הגנת הציפייה במשפט המנהלי" עיוני משפט כז 209, 224 (2003). (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, בפסקאות 24-26 לפסק דינו של השופט פוגלמן (פורסם בנבו 10.9.2013)).

2.2. מן הכלל אל הפרט – שתי הערות מקדימות:

19. ראשית, טענת המשיבה לפיה, פרקליטים רבים ישבו על המדוכה טרם הגשת כתב האישום - ביניהם גם היועץ המשפטי לממשלה שערך דיונים רבי משתתפים ומפורטים בסוגיית החשודים שאותם יש להעמיד לדין - אינה מעלה או מורידה לענייננו. גם אם היה ניתן לקבל את ההנחה שיש בכך שפרקליטים רבים ובכירים עסקו בסוגיה כדי לשלול טענה לקיומו של מניע פסול, ממילא הלכה היא ש**בתי המשפט יבחנו את טענת ההפליה או האכיפה הבררנית, על פי מבחן התוצאה**, ולא על פי קיומו של מניע פסול במעשי התביעה. במבחן התוצאה וכפי שיפורט בהרחבה להלן, העמדתה לדין של המבקשת נגועה באפליה משמעותית.
20. שנית, במהלך פרשת התביעה התברר שבסוגיית האכיפה הבררנית, למשיבה לא עומדת עוד חזקת התקינות:
- א. בעניין מר ישועה ולשיטתה של המשיבה בחקירה ובמשפט - על אף שהיו בידיה ראיות המחייבות לחקור אותו כחשוד, היא נמנעה מלעשות כן. כפועל יוצא, היא גם החליטה שלא להעמיד אותו לדין. כפי שהתברר במסגרת פרשת התביעה, המשיבה פעלה באופן זה במודע על מנת שמר ישועה **"ישתף עימה פעולה"** ויספק לה **"תחמושת"** [במילים אלו ממש]. מדובר בהפעלת שיקול דעת לקוי שמתבסס על שיקולים פסולים. על בסיס לא חוקי זה, העמדתה של המבקשת לדין גרמה לאפליה משמעותית פסולה בינה לבין מר ישועה.
- ב. בעניינה של הגב' נתניהו – התברר שבניגוד למדיניות התביעה בהעמדה לדין כפי שנטען בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה, לצד התוצאה המובהקת שמצביעה על אפליה פסולה אשר די בה להביא לקבלת הבקשה, לפחות אחד הטעמים לאי העמדתה לדין נעוץ בהיותה אשת ראש ממשלה. מדובר בשיקול פסול שהביא לאפליה פסולה משמעותית בהעמדתה של המבקשת לדין.
21. על פי פסיקת בתי המשפט **"משעה שהוצג בסיס ראייתי כאמור, מתערערת חזקת התקינות והנטל יעבור אל כתפי הרשות המנהלית, אשר תתבקש להוכיח כי האכיפה אף שהיא נחזית בררנית על פני הדברים -**

התבססה על שיקולים עניינים בלבד שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את החלטתה" (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ (פורסם בנבו, בפסקה 37, 10.9.2013).

22. כאמור, במסגרת דיוני ההוכחות הובהר שלא עומדת למשיבה עוד חזקת התקינות. נטל ההוכחה עבר לכתפי המשיבה להוכיח שלא נגרמה אפליה. בסיום פרשת התביעה ניתן לקבוע בוודאות שהמשיבה לא עמדה בנטל המוטל עליה, כפי שיפורט להלן.

ג. המיוחס למבקשת בכתב האישום

23. ביום 28.1.2020 הוגש נגד המבקשת ואחרים כתב אישום המייחס לה מתן שוחד, עבירה לפי סעיף 291 יחד עם סעיף 29(ב), ועבירות של שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה לפי סעיפים 244 ו-245(א) ביחס עם 29(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

24. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 27.12.2012 הוזמנו המבקשת ומר אלוביץ' לארוחת ערב עם בני הזוג נתניהו במעון ראש הממשלה בירושלים. במהלך ארוחת הערב, סוכם בין הנאשמים כי הנאשם נתניהו ורעייתו יוכלו להפנות לבני הזוג אלוביץ', דרישות הנוגעות לאופן הסיקור התקשורתי שלהם באתר "וואלה". בנקודת הזמן של ארוחת הערב ידעו "המבקשת והנאשמים האחרים" (כאן מקומה של הגב' נתניהו נפקד לפתע) שכל אחד מהם מחזיק באינטרס משמעותי שהצד השני הוא בעל יכולת לקדמו. על רקע זה הפכה מערכת היחסים למערכת יחסים הדדית של "תן וקח" (סעיפים 18-22 לאישום הראשון).

25. כחלק ממערכת יחסים זו, כך נטען, החל קשר אינטנסיבי, תדיר וחריג בין הנאשמים בנימין נתניהו ושאול אלוביץ' (להלן: "נתניהו" ו-"אלוביץ'"), אליו הצטרפה בהמשך גם המבקשת. נתניהו ובני משפחתו הפנו דרישות מסוגים שונים אל אלוביץ', בהמשך גם אל המבקשת, בין במישרין ובין באמצעות מתווכים (סעיף 23 לאישום הראשון).

26. על פי הנטען בכתב האישום, החל משנת 2015 חברה המבקשת לבעלה ובצוותא עימו נענתה לדרישות נתניהו ורעייתו באמצעות הפעלת לחץ על מר ישועה (סעיף 25 לאישום הראשון).

27. נטען שבמקביל לקשר שהתקיים בין נתניהו ואלוביץ', התקיים קשר בין הגב' נתניהו לבין המבקשת, בידיעת נתניהו, שהתבסס על מסרונים ושיחות טלפון במסגרתן התלוננה הגב' נתניהו בפני המבקשת על הסיקור של נתניהו ושל משפחתו באתר וואלה ודרשה דרישות פרטניות להתערבות בפרסומים באתר וואלה (ס' 30 לאישום הראשון).

28. עוד נטען שאלוביץ', והחל משנת 2015 גם המבקשת, נענו לדרישות להתערבות בפרסומים ואף דאגו לוודא שנתניהו יהיה מודע למידת היענותם לדרישותיו ולדרישות בני משפחתו, כחלק ממערכת יחסים הדדית של "תן וקח" שנקמה ביניהם ומתוך ציפייה והבנה הדדית כי נוכח מעמדו וסמכויותיו יוכל בתמורה לקדם ולקבל החלטות מיטיבות בנושאים שהם בעלי חשיבות מכרעת עבור אלוביץ' והמבקשת (סעיפים 37-38 לאישום הראשון).

29. התערבות נתניהו באתר "וואלה" באה לידי ביטוי גם באפשרות שניתנה לו ולגב' נתניהו להביע את עמדתם ביחס לאישור או לפסילת מועמדים לתפקיד עורכים וכתבים. פניות אלה באו על רקע תלונות שהפנו בני הזוג נתניהו לבני הזוג אלוביץ' (סעיף 39 לאישום הראשון).

30. בכתב האישום נטען עוד שהמבקשת קשרה בין ההיענות לדרישות נתניהו ובני משפחתו לבין אופן הטיפול בענייניה הרגולטוריים של בזק. אלוביץ' והמבקשת הבהירו למר ישועה שיש לשפר את הסיקור באתר על מנת להביא לקבלת החלטות רגולטוריות הרצויות להם (סעיף 43 לאישום הראשון).
31. המשיבה לא הותירה מקום לפרשנות הדברים והפנתה בכתב האישום לראיות מהן הסיקה שהמבקשת הבהירה לישועה: "בוא נתחיל להמר על הסוס הנכון... אני מוכנה בשביל הקבוצה למכור את נשמתי לשטן ואני מוכנה לזה, זה עולה לי בריאות שלא תבין (סעיף 86 לאישום הראשון); ובשיחה נוספת: "ואם זה מזיק לה, אז לא. אז לא תהיה בזק ולא תהיו אתם" (סעיף 87 לאישום הראשון).
32. לא נלאה מלהדגיש שוב: המבקשת כופרת מכל וכל במיוחס לה בכתב האישום. גם בסיומה של פרשת התביעה, המשיבה לא הצליחה לבסס מערכת יחסים שוחדית כנטען בכתב האישום כנגד אף אחד מהמעורבים. המבקשת מעולם לא הייתה במערכת יחסים של שוחד עם נתניהו ולא פעלה בצוותא חדא עם בעלה לצורך מימושה. גם הגב' נתניהו ועד התביעה מר ישועה לא עברו כל עבירה וממילא לא היה מקום להעמידם לדין. כך גם היה צריך לנהוג בעניינה של המבקשת.
- ד. אכיפה בררנית - עד התביעה מר אילן ישועה
33. עד התביעה הראשון שנקרא להעיד מטעם המשיבה במשפט הוא ישועה ששימש מנכ"ל "וואלה" בין השנים 2006-2017 ולאורך כל התקופה הרלוונטית לכתב האישום (ס' 9 לחלק הכללי בכתב האישום).
34. ישועה נדרש לעדות על מנת לבסס את טענות המשיבה בכל הקשור לעניין הסיקור ב"וואלה" ובדבר "היענות חריגה" לדרישות הסיקור שמקורן בבני הזוג נתניהו.
35. על פי הנטען בכתב האישום בני הזוג אלוביץ' הפעילו לחץ כבד ומתמשך על ישועה על מנת שיענה לדרישות בני הזוג נתניהו. כתוצאה מכך, הנחה ישועה את העורכים והעיתונאים של וואלה לשנות פרסומים באתר באופן התואם את דרישות נתניהו ובני משפחתו (סעיף 18 לחלק הכללי בכתב האישום). עוד נטען שישועה עדכן באופן שוטף את אלוביץ', את המבקשת ואת רובינשטיין לגבי ההיענות לדרישות (סעיף 34 לאישום הראשון).
36. **בכתב האישום נטען שבני הזוג אלוביץ' הבהירו לישועה שיש לשפר את הסיקור של נתניהו ובני משפחתו כדי להביא לקבלת ההחלטות הרגולטוריות הרצויות להם (סעיף 43 לאישום הראשון).**
37. ביום 28.12.2017, וטרם פרוץ החקירה הגלויה בתיק 4000, נחקר ישועה לראשונה ברשות לניירות ערך בעדות פתוחה. הוא לא הוזהר ולא נחשד בביצוע עבירה כלשהיא, לא בפתח העדות ולא במהלכה. בימים שלאחר מכן הוא נחקר 8 פעמים נוספות. גם בחקירות אלה הוא לא נחשד ולא הוזהר בחשד לביצוע עבירה.
38. במהלך עדותו הראשונה, ישועה הסכים למסור לחוקריו את התקשורת שהתקיימה בינו לבין בני הזוג אלוביץ' (נ/51 בעמודים 2-3). בסופה של אותה חקירה, הוצג לו צו לתפיסת מכשיר הטלפון שברשותו (נ/51 בעמוד 17). המכשיר הועתק והוחזר לו. בימים שלאחר חקירתו הראשונה, הוא הוסיף ושלח לרשות החוקרת התכתבויות שונות בינו לבין בני הזוג אלוביץ' שעניינן סיקור בני הזוג נתניהו.

39. במענה לבקשות ההגנה כבר מראשית המשפט, סירבה המשיבה להעביר לעיון ההגנה את התרשומות המתעדות את הדיונים שהתקיימו ביחס להחלטה שלא לחקור את ישועה באזהרה ואת התרשומות הנוגעות להחלטה שלא להעמידו לדין. לשיטת המשיבה, מדובר בתרשומות פנימיות.
40. מעמדו של ישועה כפי שהוצג לבית המשפט, הוא של עד תביעה רגיל. במהלך דיוני ההוכחות, הוכח שלמרות שסירבה למסור תיעוד בסוגיה, המשיבה עסקה בשאלת מעמדו של ישועה - קרי, האם הוא חשוד בביצוע עבירה כלשהי או שלא - כבר משלביה הראשונים של החקירה.
41. תוצאתם של דיונים פנימיים אלה הייתה שהמשיבה החליטה שלא לחקור את ישועה באזהרה ואף לא להעמידו לדין. ברור שלא מדובר בבחירה "מקרית" או בשגגה, אלא בהחלטה מושכלת שהתקבלה על ידי המשיבה לאחר שדנה ושקלה בעניין ומצאה, כך מתחייב להסיק, שמעשיו של ישועה אינם מעלים חשד לביצוע עבירה.
42. ראש הצח"מ, **תנ"צ אלי אסייג**, משך ידו מההחלטה שלא לחקור את ישועה באזהרה. הוא טען כי "ירש" את ההחלטה ולכן באופן זה נוהלו גם יתר חקירותיו (פרוטוקול בעמוד 34,654-34,656). על אף שתנ"צ אסייג אישר שידע על האינטרס הפרטי של ישועה בעסקת יד 2 בה גרף לכיסו 15 מיליון שקלים (פרוטוקול בעמוד 34,658), ואף שחקירת השלמה שלו שעסקה כל כולה בעסקת יד 2, התרחשה במשמרת שלו כראש הצח"מ - גם בה ישועה לא נחקר תחת אזהרה (פרוטוקול בעמוד 34,659).
43. תנ"צ אסייג לא הצליח לספק הסבר מדוע לא הוצגו לישועה מסמכים רבים הקשורים להצעותיו לסיקור מיטיב לנתניהו ולשר ארדן במהלך אישור עסקת יד 2 וטען שמדובר ב-"**אירוע שלא נמצא לפתחי**" (פרוטוקול בעמוד 34,663).
44. **תנ"צ תלם**, שני לתנ"צ אסייג בהיררכיה הפיקודית ומי שהוביל את החקירה העיד: "**אנחנו בשלב הזה עם אילן ישועה, שמביא הקלטות וחומרים, וזו עבורנו "תחמושת", מאגר ראיות שמאפשר לנו להתנהל כך בחדר החקירה. זו הבנתי**" (פרוטוקול בעמוד 23,865).
45. החוקרת המרכזית בתיק 4000, **הגב' פולינה גובזמן קריב**, מי שחקרה את ישועה וגורמים מרכזיים נוספים בפרשה, העידה כי לעמדתה אין במעשיו של ישועה משום חשד לביצוע עבירה (פרוטוקול בעמוד 22,351).
46. מהמקובץ מסתבר, שהגורמים האמונים על החקירה, חוקרים ופרקליטים, הכירו היטב כבר מתחילתה את ההתכתבויות שקשרו את ישועה כדמות מרכזית בסיקור בני הזוג נתניהו על כל היבטיו והכירו היטב גם את האינטרס האישי שלו: מעמדו ופרנסתו כמנכ"ל אתר "וואלה" וכן קבלת בונוס כספי ישיר בסכום עתק בעסקת יד 2.
47. למרות התמונה הברורה שעמדה לנגד עיני המשיבה ביחס לישועה, ולמרות שהחקירה התמקדה כל כולה בחשדות אלה בדיוק - סיקור אוהד בתמורה להטבות רגולטוריות - היא החליטה לאחר שקילה ובחינה שמעמדו הוא של עד רגיל ולא של חשוד בביצוע עבירה.
48. המסקנה היחידה המתבקשת מהחלטה זו היא שהמשיבה עצמה סבורה שבמעשיו של ישועה, כמו במעשיה של המבקשת, לא נפל רבב פלילי. ככל שהמשיבה סברה אחרת - הייתה מוטלת עליה החובה להחשידו ולהזהירו. ככל שהיא חפצה בשיתוף פעולה עימו, היה עליה לחתום אתו על הסכם עד המדינה שיסדיר את אופן שיתוף הפעולה ביניהם.

49. כל אפשרות אחרת מובילה למסקנה שהחלטות המשיבה ביחס למעמדו של ישועה נגועות בשיקולים פסולים ולא ענייניים. הדין אינו מכיר בייצור הכלאיים שניסתה המשיבה לייצר בעניינו, שבעטיו היא טוענת עתה שנמנעה העמדתו לדין.

50. להלן נראה שאין כל יסוד לשיקולים שמנתה המשיבה בתגובתה להבחנה בין ישועה לבין המבקשת לרבות לטענתה האבסורדית לפיה היא "נקלעה" למצב כתוצאה מהחלטתה שלה שלא להחשידו ולהזהירו.

ד.1. הטענה לפיה מר ישועה שיתף פעולה באופן מלא עם החקירה ונמנע מלשבש את החקירה

51. המשיבה שמה דגש מיוחד בתגובתה על ההבחנה הנטענת הבאה (סעיף 104): **"שלישית, וחשוב עד מאוד - ישועה שיתף פעולה באופן מלא עם החקירה. כפי שכבר מסרה המאשימה... ישועה זומן לחקירתו הראשונה כעד משום שהראיות שהיו בידי הרשות החוקרת באותה העת לא הצביעו על חשד למעורבותו בעבירות. וממילא, באותה עת טרם נחקרו החשדות לעבירות שוחד שעמדו בבסיס חקירת פרשת 4000. עם הגעתו לחקירה, בשלבים מוקדמים ביותר של יום החקירה, ובשלבים הראשונים של החקירה עצמה, מסר ישועה מרצונו, ובלא כל התחייבות מצד רשויות החקירה, מידע מלא על מעורבותו בהיענות לדרישות נאשם 1 לשינוי הסיקור באתר וואלה, ואף המציא לגורמי החקירה ראיות חפציות שלא היו בידי גורמי החקירה ושאיששו את גרסתו. הראיות שמסר ישועה לימדו גם שעוד בטרם נקרא לחקירה הוא נמנע מלפעול בהתאם להוראות נאשמים 2-3 לשבש את החקירה כפי שעשו הם באמצעות העלמת הטלפונים שלהם".**

52. אזהרת חשוד היא לא פררוגטיבה הנתונה לרשויות האכיפה להפעלה בצורה שרירותית על פי רצונה ולצרכי חקירה, ברצותן יחשידו ויעמידו חשוד על זכויותיו, ברצותן לא יעשו כן. מדובר בחובה המוטלת על רשויות האכיפה משעה שנתחוויר להן, לשיטתן, כי פלוני חשוד במעורבות בביצוע עבירה (ראו גם בעדות אסייג, בפרוטוקול בעמוד 34,657).

53. כשהחשש הוא שהעמדת חשוד על מצבו האמיתי ואזהרתו המתחייבת כתוצאה מכך יביאו להפסקת שיתוף הפעולה שלו, הדרך היחידה להתגבר על הקושי ולהבטיח את שיתוף הפעולה שלו, ככל שצרכי החקירה מחייבים זאת, היא במסגרת הסכם עד מדינה, ככל שיסכים ושמתיימרים התנאים הנדרשים לכך.

54. בעניינו, כלל לא ברור שאותו חשש ערטילאי היה מוצדק. כפי שיכול היה בית המשפט הנכבד להתרשם, ישועה היה עד מתוחכם שהגיע לחקירה לאחר שקיבל ייעוץ משפטי מטובי עורכי הדין. הוא הבין היטב את מצב הדברים ומסר מרצונו וללא תנאי, גרסה וחומר חקירה שלשיטת המאשימה תמך בה.

55. כך או אחרת, ככל שהמשיבה סברה שישועה היה מעורב בביצוע עבירה, היה עליה להזהירו כחשוד ולהעמידו על זכויותיו. ככל שלהיטות היתר של המשיבה להפליל את ראש הממשלה באמצעות "התחמושת" שהביא העד, סימאה את עיניה והביאה אותה למסקנה שאסור לה לסכן את המשך שיתוף הפעולה של העד - היא פעלה שלא כדין כשבחרה שלא להחשידו ולא להעמידו לדין.

56. זאת ועוד. הטענה כאילו להבדיל מעניינים של אלוביץ' והמבקשת, ישועה לא שיבש חקירה, התבררה אף היא כטענה שאינה נכונה. ממילא אין בה להצדיק הבחנה בין המבקשת לבינו בקשר לעבירות האחרות שיוחסו למבקשת.

57. בניגוד גמור לעמדת המשיבה לפיה, ישועה נמנע מלמחוק שיחות בטלפון שלו, התברר שעשרות שיחות נמחקו על ידו (נ/44/א; נ/44). מסמך זה סתר גם את טענתו כאילו חלק מהשיחות נמחקו באופן אוטומטי.

58. השיחות שנמחקו אינן שיחות אישיות או פרטיות, אלא שיחות עם הנאשמים ועם עד המדינה ניר חפץ אותן בחר למחוק. העובדה שהמשיבה בחרה להתעלם מראיות שהיו בידה בשלב החקירה וההעמדה לדין ולא לברר את הנושא עד תום ולעמת את ישועה עם הממצאים, שוללת ממנה את האפשרות לטעון שהוא לא שיבש חקירה ולכן עניינו מובחן מעניינה של המבקשת.
59. לא ניתן לקבל, בפרט בהקשר של טענה לאכיפה בררנית בו המשיבה טוענת שביסוד ההבחנה בין שניים עומדת טענת שיבוש, מצב דברים לפיו כבר במהלך החקירה גורמי האכיפה היו מודעים למחיקות של שיחות רלבנטיות ובחרו שלא לברר עם העד מדוע ובאילו נסיבות הוא מחק אותן (על מודעות החוקרים למחיקות ולצורך בבירור הסיבות לכך ניתן ללמוד במפורש גם מהדברים של החוקר קנר לעד (נ/58ג בעמודים 19-20).
60. יתר על כן, מההתכתבות שבין ישועה לבין אבי אלקלעי, שגם היא הייתה בידי המשיבה בשלב החקירה וההעמדה לדין, התברר שעוד בטרם פרצה החקירה סיכמו השניים לתאם עדויות בנושא חקירה צפויה.
61. ביום 12.7.2017, לאחר שפרצה פרשת בזק, אלקלעי העביר לישועה ציטוט של הכתב חיים לוינסון מעיתון הארץ בו תהה הכתב מדוע לא הוזמנו כתבי ועורכי וואלה להיחקר במשטרה. במענה לכך ביקש ממנו ישועה **"תתקשר אלי"**. אלקלעי השיב **"בא נשב היום כמה דקות למקרה ש..."** (שורות 26,713 - 26,712 לרוך).
62. בחקירה נגדית אישר אלקלעי שרצה לשוחח עם ישועה למקרה שתפתח חקירה בעניין התערבות של אנשי וואלה בתוכן (פרוט' בעמוד 32,135). לשאלת ב"כ המבקשת על מה בדיוק רצו לשוחח, השיב אלקלעי: **"נדבר על מה שקורה בוואלה, נדבר על מה שקרה בשנתיים שהייתי עורך אחראי בוואלה, כן"** (פרוטוקול בעמוד 32,137).
63. התכתבויות אלה - שהיו בידי רשויות האכיפה - לא הוצגו לאלקלעי או לישועה בחקירתם במשטרה. ממילא הם לא הביאו לחקירתם בחשד לשיבוש מהלכי חקירה ותיאום עדויות. העניין לא בורר ולכן גם מטעם זה מנועה המשיבה מלטעון שחשד השיבוש כנגד המבקשת מהווה נימוק נוסף להבחנה בינה לבין ישועה.
64. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, טענת המאשימה גם משוללת היגיון ושכל ישר. עבירת השיבוש היא עבירה משנית וטפלה לעבירה העיקרית נשוא הליך זה - עבירת השוחד. למעשה, טענתה היא שכיוון שלא נמצאו ראיות לביצועה של העבירה הטפלה - קרי עבירת השיבוש, לא יועמד פלוני לדין בגין העבירה המרכזית שלגביה יכול ונמצאו די ראיות. המדובר בטענה שלא יכולה לעמוד.
65. אכן, בהחלט ייתכן מצב בו, בנסיבות המתאימות לכך, בנפול העבירה העיקרית (עבירת השוחד) אין עוד טעם להעמיד לדין פלוני בגין העבירה המשנית (עבירת השיבוש או כל עבירה אחרת). ואולם, לא ניתן להלוס מצב שבו נמצאו די ראיות לביסוסה של העבירה המרכזית (עבירת השוחד) ואילו כתב אישום שכזה לא יוגש רק משום שלא נמצאו ראיות לעבירות משניות נוספות אחרות. הדברים עולים כדי אבסורד.

2. ד. הטענה לפיה מר ישועה לא היה צד להבנה הפסולה

66. טוענת המשיבה בתגובתה שלהבדיל מהמבקשת, ישועה לא היה צד להבנה הפסולה לשיטתה, שתחילתה בארוחת הערב המשותפת לבני הזוג נתניהו ולבני הזוג אלוביץ' (סעיף 103 לתגובת המשיבה): **"ישועה, שהיה מנכ"ל אתר וואלה, נטל אמנם חלק משמעותי בהעברת דרישותיהם של נאשמים 2-3 לביצוע על ידי המערכת האתר, אך הוא לא היה צד להבנה בין הנאשמים שתחילתה בארוחת הערב המשותפת ועיקרה היענות לדרישות הסיקור של נאשם 1 ובני משפחתו בתמורה לפעולות שלטוניות מטיבות מצד נאשם 1"**.

67. פשיטא שנוכחותו של ישועה בארוחת הערב אינה מעלה או מורידה לשאלת היותו צד, גם אם עקיף, להבנה נטענת בדבר היענות לדרישות סיקור בתמורה לפעולות שלטוניות מיטיבות מצד נתניהו.
68. בהיעדר ראיות באשר לתוכנה של ארוחת הערב המשותפת (נזכיר שהמשיבה לא העמידה לדין את הגב' נתניהו שהשתתפה בה), אזכורה של ארוחת הערב מסיח את הדעת מהשאלה המהותית לשיטת המשיבה בכתב האישום והיא האם ישועה הבין, כפי שנטען ביחס למבקשת, גם אם לא היה צד ישיר להבנה הנטענת, שהוא נענה לדרישות הסיקור בתמורה לפעולות שלטוניות מיטיבות מצד נתניהו.
69. כאמור, בכתב האישום המשיבה עצמה טוענת שבני הזוג אלוביץ' הבהירו לישועה שיש לשפר את הסיקור של נתניהו ובני משפחתו כדי להביא לקבלת ההחלטות הרגולטוריות הרצויות להם (סעיף 43 לאישום הראשון).
70. חומר הראיות שהיה בידי המשיבה במועד הגשת כתב האישום מגלה שישועה, לשיטתו ועל פי דבריו שלו, הבין כך את הדברים כשהוא "נוטל חלק משמעותי" ביישומה של ההבנה הפסולה (כטענת המשיבה עצמה בתגובתה) גם אם לא היה צד ישיר לגיבושה.
71. כבר בהודעתו הראשונה ביום 28.12.2017 [נ/52], העיד ישועה בקשר להיענות לדרישות הסיקור:
- "לדוגמא בהודעות שתוכלו לראות יש תכתובות שבהם שאל אומר שמדובר בתקופה רגישה לבזק, אני לא רוצה להרגיז אותו, לא רוצה להרגיז אותה. מדובר בדברים שהיו לאורך שנים אפשר יהיה לראות הכל"** [נ/52 בעמוד 6 ש' 21-23].
- ובהמשך: **"לגבי ביבי לא זוכר אם הוא אמר לי שביבי אמר לו או שביבי יראה בעתיד ויהרוג אותו או ששאלו עצמו חשש. הועבר לי המסר שזה יפגע ביחסים בין שאל לביבי. שאל לא היה מדבר איתי על היחסים שלו עם ביבי אבל כן הוא היה אומר בזק תלויה בהחלטות רגולטוריות מדובר במיליארדים לעומת הפגיעה בוואלה. והקו הזה שאתם נוקטים בו הוא יתרגז והגברת תתרגז ואם הגברת תתרגז אז בזק ישלמו את המחיר"** [נ/51 בעמוד 6 ש' 32-28]. [ראו גם בהמשך הודעותיו במשטרה, למשל, נ/52 בעמודים 42-45].
72. על הדברים חזר העד, בהזמנת התביעה, בחקירתו הראשית בבית המשפט (פרוט' בעמ' 723-724).
73. על פי עמדת המשיבה, ישועה הנחה שוב ושוב את העובדים תחתיו, עורכים וכתבים, להיענות לדרישות הסיקור, כשלעיתים אף קשר ביניהן לבין ענייני הרגולציה שעמדו על הפרק.
74. במשפט הוכח שככל שישועה אכן אמר את הדברים, הוא עשה כן על דעת עצמו ולא בעקבות הוראה של אלוביץ' או של המבקשת. בין כך ובין אחרת, לא יכול להיות חולק שבחקירותיו במשטרה הוא קשר במו פיו בין הסיקור וההיענות לדרישות הסיקור לבין היבטים רגולטוריים הקשורים באינטרסים של בזק.
75. יוער שישועה העיד שהבין את מפת האינטרסים של הצדדים, אולם בזמן אמת, לדבריו עד לכתבתו של העיתונאי גידי וייץ שהתפרסמה בסוף חודש אוקטובר 2015, הוא לא חשב שמדובר במעשה חריג שאינו לגיטימי או חוקי (פרוטוקול בעמוד 1725-1726) גם אם הרגיש עמו לא נוח מבחינה ציבורית (פרוטוקול ע' 1808). במשטרה העיד (נ/51 עמוד 3 שורות 19-22) שלאחר פרסום הכתבה "הלכתי לרלי לשם, עורכי הדין של וואלה, וחשפתי בפניו, לאור הכתבה, את הלחצים שמופעלים עלי לערוך כתבות, לשנות ולהוריד, ושאלתי אם אני עובר עבירה בזה ונאמר לי שזכותו של מו"ל, הוא המו"ל בתור זה שהוא הבעלים של וואלה,

וכיושב ראש בזק, וכבעלים, לדרוש איזה קו מערכתית שהוא רוצה כולל, אמר לי במפורש, שזכותו לא להרגיז את ראש הממשלה שהוא רוצה וכדומה". בבית המשפט אישר כנכונים את הדברים שמסר (פרוטוקול עמוד 1809).

76. אשר על כן, הוכח שערב הגשת כתב האישום היו בידי המשיבה די ראיות לכך שישועה, על פי דבריו שלו, הבין את מפת האינטרסים הנטענת והקשר ביניהם ו"נטל חלק משמעותי", כלשון המשיבה עצמה בתגובתה, ביישומה של ההבנה הפסולה הנטענת, גם אם היה "רק" צד עקיף לה.

77. כמו עורך הדין רלי לשם וישועה, גם אנו סוברים שלא מדובר במעשה לא חוקי, כל שכן פלילי. אולם, גם אם נלך לשיטת המאשימה, אין יסוד להבחנה שהיא עושה בין ישועה לבין המבקשת, גם מהטעם הנדון כאן.

3. ד הטענה לפיה ישועה לא יזם, לא הניע את הסיקור ולא היה בעל האינטרס העיקרי במימוש המערכת השוחדית

78. המשיבה מוסיפה וטוענת בתגובתה (סעיף 103): "ישועה קיבל את ההנחיות מנאשמים 2-3 ופעל כזרוע הביצוע של הנחיות אלה, אך לא יזם אותן ולא היה הגורם שהניע אותן; וישועה אף לא היה בעל האינטרס העיקרי במימושה של מערכת היחסים השוחדית".

79. לצורך אחריותו ועל פי דיני השותפות בדין הפלילי, אין זה משנה אם פלוני שימש כ"זרוע ביצועית" או כמבצע ממש לצורך עבירת השוחד (ע"פ 3575/99 דרעי נ' מדינת ישראל, פסקה 66, נד(2) 721 (2000). ברור שאין דרישה בדין שישועה יהיה המבצע העיקרי או הבלעדי של המעשים על מנת שישא באחריות פלילית, ככל שצודקת המאשימה ואכן הם עולים כדי עבירה.

80. עוד מדגישה המשיבה את הטענה לפיה ישועה לא היה בעל האינטרס העיקרי במימושה של מערכת היחסים השוחדית הנטענת. גם כאן, לא יכולה להיות מחלוקת שאין כל דרישה שמבצע העבירה יהיה בעל אינטרס עיקרי או אפילו משני, במימושה.

81. הדברים ברורים וידועים למשיבה. הטעם שהיא מדגישה את האמור נעוץ בניסיון "לגמד" את דמותו של ישועה, מעמדו, פועלו והאינטרסים שלו, אשר עומדים ביסוד סיפור המעשה שבכתב האישום. הכול בניסיון שנדון לכישלון ליצור הבחנה מלאכותית בינו לבין המבקשת.

82. עובר להגשת כתב האישום, היו בידי המשיבה די ראיות המבססות את המסקנה בדבר היותו של ישועה גורם פעיל, נמרץ, יוזם, מניע ובעל אינטרס ממשי - קונקרטי ומיידי - במימושה של ההבנה הפסולה הנטענת. לא פחות מהמבקשת ולתקופה ארוכה אף יותר מהמעורבות המיוחסת לה.

83. כך, למשל, חלקו בהיענות לסיקור חיובי של נתניהו וסיקור שלילי של יריביו, ערב בחירות שנת 2013 (פריטים 1-8 בנספח א' לכתב האישום; נ/52 א בעמוד 32; פרוט' בעמוד 664 ובעמודים 671-672).

84. להבדיל מישועה, למבקשת לא הייתה כל מעורבות בסיקור באותה תקופה.

85. כך, למשל, ביום 16.1.2014, ממש בסמוך לפני עסקת ביקום (סעיפים 1-3 לאישום הראשון), שולח ישועה לאלוביץ' הודעה: "דף הבית של 'וואלה' העלים בזריזות ידיעה על מקלט המס של נתניהו | העין השביעית - <http://www.the7eye.org.il/93669> וממשיך וכותב לו: "למקרה שהם למדו לומר תודה" (שורות 3817-3819 לרול).

86. **להבדיל מישועה, גם בתקופה זו למבקשת לא הייתה כל מעורבות בסיקור.**
87. בהתכתבויות של ישועה עם אלוביץ' לקראת חתימת עסקת יד 2 (סעיפים 4-5 לאישום הראשון), בה היה לישועה אינטרס ממשי בדמות 15 מיליון ₪ ששולמו לו כבנוס על השלמת העסקה, הוא יוזם ומניע פניות רבות למי שבעיניו יכול לקדם את החתימות הנדרשות לאישור העסקה, לצד יוזמות אותן הציע ומימש לסיקור חיובי של נתניהו והשר ארדן על מנת לקדם את חתימתם כאמור.
88. הוא מציע לאלוביץ' "**חושב שיועיל מאוד אם דנה ממשרד התקשורת תקבל רוח גבית ממשרד רוהמ לאשר פטור**" (שורה 4749 לרול), כאשר בד בבד הוא מבצע לבקשת רובינשטיין בקשות סיקור שונות, לפני מעורבות כלשהי של אלוביץ', וכשהוא משיב לרובינשטיין: "**מטופל במידי יקבל חשיפה יפה תמונה מרגשת**" (שורה 4732 לרול). במענה להצעת ישועה, מסביר לו אלוביץ' שאין צורך ברוח גבית ממשרד רה"מ ושהצעתו אינה הגיונית (שורות 4750-4759 לרול).
89. כך גם, בהקשר של ניסיונות קידום החתימה של השרים על עסקת יד 2 אותן יזם ישועה ופעל לקדם, הוא כותב לאלוביץ': "**חסר לגדול שלא יספק הסחורה אחרי כל מה שעשינו בשבילי**" (שורה 4930 לרול). ואף מציע מיוזמתו: "**להעלות עוד משהו חיובי**" (שורה 4986 לרול). ישועה שהיה בלחץ גדול לקדם את חתימות השרים על אישור העסקה, שב ופונה לאלוביץ' בהצעות שונות. משמתמהמה החתימה על האישור, הוא כותב לו: "**אני כל היום עושה קמפיין בשביל ההוא ובסוף זו התמורה**" (שורה 5014 לרול). דווקא אלוביץ' היה מי שניסה להרגיע ולמתן את ישועה ביוזמותיו השונות. הוא השיב לישועה: "**זה לא קשור אלי, הוא כבר חתם**" (שורה 5015 לרול) וכאשר המשיך ישועה בהצעות שונות, כגון לשוחח עם נגה רובינשטיין, השיב לו אלוביץ' כי כדאי להמתין (שורות 5017-5016 לרול).
90. באותה שיטה של הצעת סיקור מיטיב כלפי נתניהו על מנת לקדם את מועד חתימתו על אישור עסקת יד 2, וכאשר חתימת השר ארדן על אישור העסקה מתעכבת לטעמו, ישועה יוזם ומציע לאלוביץ' סיקור אוהד לשר ארדן (נ/34):
- "אני חושב שצריך להסביר לו שלקח זמן להכניס את אקסל לארץ וזזה הישג גדול לתעשיית האינטרנט כאן. הסכנה לעסקה – הם מאוד רגישים למדינה כי מחשיבים עצמם כידידים גדולים של ישראל – אם יחוש שהמשרד נגד ייסוגו מהעסקה. אולי נזמין אותו לקלוינג בברלין?? יקבל תמונה? לא אכפת לי לדבר אתו גם".**
91. ישועה אישר בבית המשפט שהציע לסקר את ארדן באופן חיובי, על מנת לדרבן אותו לחתום על אישור העסקה: "**כן. יש פוליטיקאים שהפוטו חשוב להם**" (פרוטוקול בעמוד 1884).
92. **גם בתקופה זו, להבדיל מישועה, למבקשת לא הייתה כל מעורבות בסיקור.**
93. גם אחרי חתימת עסקת יד 2 קיימות בחומר החקירה ראיות ליוזמה של ישועה להתערבות בסיקור של בני הזוג נתניהו. כך, ורק לשם הדוגמא, ביום 13.6.2014 הוא כותב לינון מגל: "**יש כתבה על נשות נשיאים ושרבבו לשם תמונה של שרה עם השמלה**". במענה לכך משיב לו מגל שהוא "**מטפל**" (שורות 5310-5312 לרול). חומר החקירה מגלה שאיש לא פנה לישועה בעניין ולא ביקש ממנו שינוי בסיקור. כל כולו יוזמה אישית שלו.
94. כתב האישום עצמו מלמד על יוזמות ישועה בסיקור. בכל מקום שלא נמצאה ראיה למעורבות בני הזוג אלוביץ', נכתב בכתב האישום שישועה פעל תחת "הנחייה כללית". למעשה, מדובר במקרים בהם שינוי

הסיקור הוא כל כולו פרי יוזמה של ישועה [פריטים 7, 14, 16, 20, 60, 77, 80, 82, 83, 85, 86, 89, 91, 96, 98, 99, 100, 107, 122, 127, 135, 150, 151, 155, 158, 162, 165, 166, 171, 176, 188, 190, 191, 192, 195, 230, 237, 247, 267, 268, 293, 306, 311, 312 בנספח א' לכתב האישום]. בהקשר זה נעיר, כי ישועה קשור בכל 315 הפריטים שבנספח א' לכתב האישום שכן כל הפניות כולן הועברו באמצעותו. כמובן שבקשה זו אינה האכסניה לדון במופרכות טענות המשיבה ביחס לאותו נספח א'. העיקר לצורכי בקשה זו הוא שיטת המשיבה עצמה.

95. ראיות אלה המצביעות על כך שישועה יזם, הניע וקיסר בין סיקור בני הזוג נתניהו לבין פעולות שלטוניות, לרבות כאלה שהיה לו אינטרס ישיר ומהותי בהן, היו בידי המשיבה למן היום הראשון לחקירה. היא אף הציגה לו חלק מהתכתבויות אלה במסגרת חקירתו מיום 20.11.2018 בעמודים 42-48 (נ/59).

96. להבדיל ממעורבותו העמוקה והאינטנסיבית של ישועה בסיקור בני הזוג נתניהו באתר "וואלה" לאורך כל תקופת כתב האישום, מעורבותה של המבקשת קטנה בהרבה. כזכור, לאחר אזכור השתתפותה בארוחת הערב המשותפת של בני הזוג שהתקיימה בסוף שנת 2012, המשיבה טוענת שהמבקשת הצטרפה למימושה של ההבנה הפסולה, במהלך שנת 2015, למעלה משנתיים לאחר מכן.

97. מהמקובץ עולה שלהבדיל מישועה, למבקשת לא היה כל חלק במעורבות בסיקור הנוגע לבני הזוג נתניהו במהלך שנת 2013; בזיקה לאירועים רגולטורים בתחילת שנת 2014 (ביקום) ובמחציתה של אותה שנה (יד 2) ואף לאחר מכן עד לשנת 2015.

98. לכך יש להוסיף שהוכח שמי שחנך ו"לימד" את אלוביץ' על ההתנהלות בעולם המדיה והסיקור בקשר עם אינטרסים מסחריים ואחרים של בעלי עניין באמצעי התקשורת, היה לא אחר מישועה, המנכ"ל הוותיק בעצמו.

99. על כל אלה נוסף, שמראיות דרמטיות שהתגלו להגנה בשלב מאוחר (אותן התכתבויות שהתגלו תוך כדי עדותו של ישועה ובסתירה מובהקת למצג אותו הוזמן על ידי המשיבה להציג לבית המשפט, כאילו מעורבותו בסיקור פוליטיקאים התמצתה בעניינו של נתניהו למעט מקרים בודדים הבטלים בשישים), התבררה תמונה רחבה של עשרות ומאות מעורבויות שלו בסיקור שלל גורמים, ביניהם פוליטיקאים רבים, לבקשתם וביזומתו. **תמונה זו שללה לחלוטין, אף היא, את הניסיון לגמד את דמותו של ישועה לכדי "זרוע ביצועית" שנלחצה למלא הוראות.** ממנה התברר, בין היתר, שמדובר היה ביעורך על של האתר, המוציא והמביא אשר על פיו יישק דבר בכל הקשור לעריכה, לתכנים ולמינויים.

100. המשיבה עצמה מודה במסגרת תגובתה, שבשלב מסוים של החקירה היא הבינה את האינטרס המשמעותי שהיה לישועה ביד 2. לדבריה בסעיף 105 לתגובתה: **"גם לאחר שהתברר, כי לישועה היה אינטרס כלכלי נכבד בעסקת יד 2, הוחלט שלא לשנות את מעמדו כעד נוכח העובדה שישועה מסר מידע וראיות חפציות בעלי פוטנציאל הפללה עצמית בהיותו עד ולא חשוד"**.

101. משמעות הדברים חמורה. המשיבה מודה שהתברר לה שישועה היה אינטרס כלכלי נכבד ולפיכך לשיטתה היה מקום להחשידו. למרות זאת היא החליטה שלא לשנות את מעמדו מעד לחשוד משני טעמים: הראשון, הוא מסר את החומרים בזמן שהוא נחקר כעד; השני, שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החקירה. נדמה שמיותר לציין שמדובר בטעמים לא ענייניים ופסולים.

102. כפי שבואר בהרחבה לעיל, המשיבה חייבת הייתה לפעול על פי דין. כאשר היא מזמנת עד לחקירה וזה מיוזמתו מציע לה חומרי חקירה, היא צריכה לבדוק את החומר, לראות האם הוא מגלה חשד וכלפי מי. במידת הצורך וככל שהחומר בעל פוטנציאל להפללה עצמית, עליה להזהיר אותו ולהעמיד אותו על זכויותיו. להיטותה של המשיבה לשיתוף פעולה של העד ולעשיית שימוש בחומר שהביא לה, אינה קשורה לשאלת זכויותיו של העד, לחובותיה של המשיבה, ולחוסר האפשרות להתפשר על עמידה דווקנית בדרישות הדין.
103. למצער, ביכולתה של המשיבה היה לנסות לערוך עם העד הסכם עד מדינה. גם אז נדרש היה להחשידו בחשד לביצוע עבירה. בבית המשפט, העד עצמו הכחיש לחלוטין משא ומתן ופנייה בנושא, עמו או עם באי כוחו (פרוטוקול בעמוד 1,406).
104. אופן פעולתה של המשיבה מנוגד לדין. ודאי שאינו יכול לשמש בידה נימוק למתן פטור לעד מהעמדתו לדין ועוד יותר מכך כטעם להבחנה שהיא עושה בין עניינו לבין עניינה של המבקשת. אופן פעולה זה, ככל שהיה ממש בחששה של המשיבה לכשרות הראיות שקבלה מישועה, הביא בעצמו לתוצאה של פגיעה בשוויון עת שקלה את העמדתם לדין של המעורבים. המשיבה כבלה עצמה ביודעין, מימיה הראשונים של החקירה, למצב בו לדבריה (המסופקים) יקשה עליה להעמיד לדין את ישועה על אף מעורבותו העמוקה במערכת היחסים הפסולה הנטענת בכתב האישום, מבלי להתחשב בעובדה שבכך היא מפלה בינו לבין המבקשת.
105. מפי המאשימה בתגובתה באשר לשיקולים שהנחו אותה שלא להעמיד לדין את ישועה, אנו למדים שהיא התעלמה לחלוטין מ"העיקרון הבסיסי, המהווה אבן יסוד בשיטתנו המשפטית" שהוא "מבחן האפשרות הסבירה להרשעה" (במילותיו של היועץ המשפטי לממשלה, שתובאנה מיד בהמשך).
106. המשיבה לא הוכיחה ששיקולים ענייניים בלבד עמדו לנגד עיניה בשאלת ההעמדה לדין של מי מהמעורבים. כך מתחייב מהנחיית בית המשפט העליון: "משעה שהוצג בסיס ראייתי כאמור, מתערערת חזקת התקינות והנטל יעבור אל כתפי הרשות המנהלית, אשר תתבקש להוכיח כי האכיפה אף שהיא נחזית ברונית על פני הדברים - התבססה על שיקולים ענייניים בלבד שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את החלטתה" (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ (פורסם בנבו, פסקה 37, 10.9.2013. ההדגשה הוספה. הח"מ).
107. הוכח גם שהמאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא נתנה הסבר המצדיק את ההבחנה שנעשתה בין המבקשת לישועה. כיוון שמדובר במקרים דומים (קבוצת השווים), ההבחנה ביניהם עולה כדי אפליה פסולה.
- ה. **אכיפה ברונית - הגב' שרה נתניהו**
108. גם אם נלך לשיטת המשיבה ביחס לטענה לקיומה של עבירת שוחד בגין מערכת יחסים של "תן - קח" בדמות היענות חריגה לדרישות סיקור באתר "וואלה" בתמורה לפעילות רגולטורית מיטיבה של נתניהו (טענות המוכחות מכל וכל), הרי שמתבקשת המסקנה לפיה המסד הראייתי בעניינה של הגב' שרה נתניהו עולה, למצער לא נופל, מזה המיוחס למבקשת.
109. עוד קודם לפרוץ החקירה הגלויה, הייתה הגב' נתניהו חשודה בלקיחת שוחד בצוותא עם ראש הממשלה נתניהו (פרוטוקול עדותו של תנ"צ תלם בעמוד 23,627).
110. בבואו לבחון את שאלת העמדתם לדין של החשודים בפרשה, בכללם הגב' נתניהו, הודיע היועץ המשפטי לממשלה שהנחה את עצמו לפעול כדלקמן:

"בפתח דברים אבקש להדגיש את העיקרון הבסיסי, המהווה אבן יסוד בשיטתנו המשפטית, ואשר עובר כחוט השני בפסיקת בית המשפט העליון ובהכרעותיהם של היועצים המשפטיים לממשלה לדורותיהם בחקירות הנוגעות לראשי ממשלה ואישי ציבור אחרים לפי אמת המידה שלאורה נבחנים חומרי החקירה אחת היא "הן לשועי הארץ והן לפשוטי העם".... תפיסה יסודית זו היא שהדריכה אותי בבואי לבחון את מסד הראיות שהתגבש בתיק הנדון ולאורה יושם המבחן האחיד אותו יש להפעיל לעניין העמדתו של אדם לדין פלילי - הוא מבחן האפשרות להרשעה סבירה (פסקה 42 להחלטת היועמ"ש).

111. היועץ המשפטי לממשלה הבהיר את הברור מאליו. אמת המידה היחידה שלאורה יש לקבוע אם יוגש כתב אישום אם לאו - היא מבחן האפשרות הסבירה להרשעה.

112. אולם, במהלך דיוני ההוכחות, העלה תנ"צ תלם, מי שעמד יחד עם ניצב אסייג בראש הצח"מ, עמדה אחרת (בהקשר לתפיסת רכוש) - פסולה בתכלית - ולפיה לא נכון להתייחס לגב' נתניהו באופן שבו מתייחסים למי שאינו אשת ראש הממשלה (פרוטוקול בעמוד 23,628):

"גם אם הייתה סמכות וגם אם התשתית הראייתית הייתה אולי שונה קצת מבחינת הרווח לזוג נתניהו, אני לא חושב שמדינה דמוקרטית גם אם יש סמכות צריך לעצור, ודאי שאין סמכות שכזו את אשת ראש הממשלה לאזוק ולתפוס את נכסיה ונכסי ראש הממשלה, זה נראה לי לא נכון מעבר לסוגיות משפטיות גם אם אני אומר עכשיו משהו שאולי מרים להנחתה או גול עצמי, זו עמדתי... גם אם יש סמכות חוקית כזו שלא הופעלה וגם אם שיקול הדעת לא היה משפטי, כך אני חושב שצריך, זה הלך הרוח שלי, כשאתה שואל אותי זה הלך הרוח שלי..... אני לא ממקום דרך אגב, סליחה, אני לא בא ממקום שלא יתפרש, לא הנחות סלב, אני בא ממקום ערכי כך אני חושב שצריך לנהוג במדינה דמוקרטית".

113. בניגוד להצהרת היועץ המשפטי לממשלה, ברוח דבריו של תנ"צ תלם וכפי שנוסיף ונראה, גם כאן המשיבה נקלעה לאפליה פסולה בהחלטה להעמיד לדין את המבקשת. כפי שלא נכון היה להעמיד לדין את הגב' נתניהו, כך לא נכון היה להעמיד לדין את המבקשת.

ה. המארג הראייתי הנוגע לגב' נתניהו ביחס לעבירת השוחד לשיטת המשיבה

114. הגב' נתניהו נחקרה באזהרה בחשד לביצוע עבירות של לקיחת שוחד בצוותא עם בעלה. בבסיס החשדות עמדה התמונה הראייתית הבאה אותה היה על היועץ המשפטי לממשלה ועל רשויות התביעה לבחון עת החליטו בשאלת העמדתם לדין של המעורבים בפרשה.

115. השתתפות הגב' נתניהו בארוחת הערב: ביום 27.12.2012 נכחה הגב' נתניהו בארוחת הערב המשותפת עם בני הזוג אלוביץ'. בסעיף 18 לאישום הראשון נטען שבמהלכה סוכם שהיא ונתניהו יוכלו להפנות לבני הזוג אלוביץ' דרישות הנוגעות לאופן הסיקור התקשורת שלם באתר "וואלה". בסעיף 19 נטען: "בנקודת הזמן שבה התקיים המפגש בין נתניהו ורעייתו לבין בני הזוג אלוביץ', ידעו הנאשמים כי כל אחד מהם מחזיק באינטרס משמעותי שהצד השני הוא בעל יכולת לקדמו".

116. לפיכך, הגם שהגב' נתניהו הפכה במחי מקלדת המשיבה מנוכחת פעילה בארוחת הערב, לנפקדת מתיאור הבנת האינטרסים ההדדיים והיכולת של הצד השני לקדמו, ברור שאף אם נלך לשיטת המשיבה ולתפיסתה

המופרכת באשר למה שהתרחש בארוחת הערב, בדיוק כמו המבקשת והנאשמים האחרים, גם הגב' נתניהו הייתה צד להבנה הפסולה הנטענת (והמוכחשת).

117. לשיטת המשיבה המוכחשת, סוכם שהיא תוכל להפנות למבקשת ולאוביץ' דרישות סיקור, כשבאותה נקודת זמן היא הייתה מודעת, כיתר הנוכחים בארוחת הערב שהועמדו לדין, לאינטרסים שביכולתה וביכולתו של בעלה לקדם עבור בני הזוג אלוביץ'.

118. הגם שגב' נתניהו נכחה במעמד שהמשיבה מייחסת לו חשיבות כה רבה וטוענת שבמסגרתו התגבשה ההבנה הפסולה בין הצדדים, ביכרה המשיבה להעמיד לדין רק את המבקשת. לאפליה זו לא ניתן ואי אפשר לתת כל הסבר.

119. אמנם, יכול וילכו שניים יחדיו גם אם לא נועדו, אך קשה להלום מצב בו הלכו ארבעה יחדיו ונטען כי נועדו רק שלושה. לא היינו מוסיפים ומדגישים את הטענה, אלמלא שניים אלה:

האחד, החשיבות הראייתית הנסיבתית הגדולה שמייחסת המשיבה לאותה ארוחת ערב, מה שהיא מבקשת להסיק מעצם קיומה ומהשתלשלות העניינים שבאה בעקבותיה, רק כנגד המבקשת וכנגד נתניהו ולאוביץ';

השני, טענת המשיבה בהקשר אחר, עליו עמדנו לעיל, כשהיא מנסה לתת הסבר מדוע בניגוד למבקשת מר ישועה לא הועמד לדין. שם נטען, בין היתר, שמר ישועה לא נכח באותה ארוחת ערב ולכן לא היה צד לאותה הבנה פסולה.

120. לא ניתן ליישב בין מצב בו אין להשתתפות בארוחת הערב כל משמעות ככל שהדברים נוגעים לגב' נתניהו, בעוד שיש לראות בה שיקול משמעותי בעניינה של המבקשת בהשוואה לעניינו של מר ישועה שנפקד ממנה. ככל שלא מדובר באירוע מכוון מבחינתה של הגב' נתניהו בשאלת העמדתה לדין, כך גם אין מקום שיהפוך לכזה בעניינה של המבקשת. מכך שהמשיבה אינה נאמנה לשיטתה שלה, מתגלה גם עד כמה מלאכותיות ההבחנות שהיא מבקשת לעשות בתגובתה לטענת האכיפה הבררנית.

121. פניות לסיקור: על פי כתב האישום, לאחר שגובשה אותה הבנה פסולה בין הצדדים, החלה הגב' נתניהו לממש את חלקה בהבנה הפסולה הנטענת באמצעות פניות לשיפור הסיקור שלה ושל נתניהו, בין במישרין ובין באמצעות אחרים.

122. בעוד שגם לשיטת המשיבה בכתב האישום, המבקשת לא עשתה כל פעולה ל"מימוש" ההבנה הפסולה לפחות במשך למעלה משנתיים לאחר אותה ארוחת הערב, הרי שעל פי טענות המשיבה הגב' נתניהו דווקא פעלה לשינוי הסיקור ללא לאות, במהלך אותה תקופה ולאורך כל התקופה הרלוונטית לכתב האישום.

(פריטים בנספח א' לכתב האישום העוסקים בעניינה של הגב' נתניהו : 8, 9, 10, 11, 12, 19, 21, 23, 25, 26, 29, 30, 33, 35, 37, 39, 40, 42, 44, 45, 46, 49, 53, 54, 55, 56, 58, 62, 63, 67, 68, 69, 76, 78, 79, 81, 87, 119, 120, 130, 133, 136, 137, 148, 149, 156, 163, 167, 168, 169, 172, 174, 180, 184, 185, 189, 193, 194, 196, 197, 199, 201, 205, 208, 209, 210, 214, 216, 219, 220, 223, 225, 227, 228, 229, 231, 232, 233, 234, 235, 238, 240, 245, 257, 262, 264, 265, 270, 271, 273, 274, 276, 277, 278, 279, 280, 282, 285, 287, 289, 301, 302, 303, 304, 310, 313, 315).

123. לטענת המשיבה, הגב' נתניהו הייתה מוטרדת עד מאוד מאופן הסיקור שלה ושל משפחתה בתקשורת הישראלית ופעלה לשנותו. היועץ המשפטי לממשלה עצמו הבהיר את עמדתו לפיה: "מוסכם על הכל כי הגב'

נתניהו הייתה מעורבת מאוד בדרישות הסיקור שהופנו לוואלה. אם באופן ישיר ואם באמצעות מתווכים" (פסקה 34 להחלטתו).

124. כאמור, בהשוואה להתנהלות המתוארת של הגב' נתניהו, חלקה של המבקשת בסוגיית הסיקור קטנה בהרבה. על פי כתב האישום עצמו, המבקשת החלה להיות מעורבת בסוגיית הסיקור רק החל משנת 2015 (סעיפים 36-37 לאישום הראשון). יתר על כן, גם בתקופה בה המבקשת עסקה בענייני הסיקור, חלק מבקשות שיפור הסיקור של הגב' נתניהו כלל לא הועבר אליה (למשל, בקשות שהועברו מחפץ ישירות למר ישועה).
125. מלכתחילה, ניסתה המשיבה לטשטש את האבחנה בין בני הזוג נתניהו וביקשה לכנותם בכתב האישום המקורי תחת תיבה אחת: "בני הזוג נתניהו". המשיבה עשתה כן תוך ניסיון "להעמיס" את בקשות הסיקור מטעמה של הגב' נתניהו על בעלה. החלטת בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לתקן את כתב האישום ולפרק את "ההלחמה" המלאכותית שיצרה בכתב האישום, גילתה שכבר משלבי החקירה עלה בבירור שהגב' נתניהו מעורבת במרבית בקשות הסיקור (ובהתאמה לכך, מר נתניהו מעורב הרבה פחות וכמעט כלל לא). במילים אחרות והרלבנטי לענייננו, חלקה של הגב' נתניהו בפרשה היה דומיננטי מאוד והדבר היה ידוע למשיבה כבר מראשית החקירה.
126. **מודעות הגב' נתניהו להיבטים רגולטוריים לשיטת התביעה:** הגב' נתניהו - אשר השתתפה בארוחת הערב בה, לטענת המשיבה שנטענה בעלמא, "שורטטו" קווי הסיוע ההדדי בין הזוגות - הייתה מודעת לעזרה שבכוחה לספק בעזרת בעלה לבני הזוג אלוביץ'. כך, כאמור, עולה מטענות המשיבה בכתב האישום.
127. לטענת המשיבה, הגב' נתניהו חפצה בכך שתיק התקשורת יישאר בידי נתניהו (למשל, נ/1957 בעמוד 46 ו- נ/1960 בעמוד 14) ולטענתה היא אף הייתה מעורבת גם במינוי מנכ"ל משרד התקשורת (ת/200 שהוצג על ידי המשיבה לעדי המדינה (פרוטוקול עד המדינה חפץ בעמוד 7294; פרוטוקול עד המדינה פילבר בעמוד 11,873). הגם שבבית המשפט התבררה תמונה שונה בתכלית, ענייננו כאן הוא מה שעמד בפני המשיבה במועד הגשת כתב האישום.
128. במסגרת הסכם עד מדינה מסר חפץ שהגב' נתניהו הנחתה אותו ואת פילבר לסייע לאלוביץ' עם בזק (ת/406 ס' 2 לנספח ב'). בהמשך, בעדותו במשטרה מסר חפץ שבשלב מסוים הגב' נתניהו שלחה אותו להגיד לפילבר: "אנחנו כועסים עליהם. כבר לא חברים שלנו. ותגיד למומו.. שלא צריך... שלא צריך לעזור להם זהו ככה משפט כללי כזה מהסוג הזה" (נ/1961 ע' 11). המשיבה הזמינה את חפץ לחזור על הדברים בעדותו (פרוטוקול בעמוד 7302).
129. על פי העולה מראיות המשיבה, הגב' נתניהו, ישירות או באמצעות מי מטעמה, הייתה "השותף הדומיננטי" והיחיד בקשר עם המבקשת (למשל, הייתה זו הגב' נתניהו שהחליטה על ניתוק יחסי החברות. ראו למשל עדות חפץ בהודעתו נ/1960 בעמוד 30-31).
130. כפי שכבר חזרנו והדגשנו, לא הגב' נתניהו ולא המבקשת ביצעו מעשה עבירה. ואולם, לצורך הדיון בבקשה ודרך משקפי המשיבה ולשיטתה עת החליטה להעמיד את המבקשת לדיון, מצטיירת תמונה המלמדת על מעורבות גדולה יותר של הגב' נתניהו, ביחס לכל אחת מהנקודות המרכזיות שבכתב האישום: הן בנוכחות בארוחת הערב והיותה צד להבנה הפסולה הנטענת והמוכחשת; והן במעורבות אינטנסיבית ומשמעותית בפניות הסיקור לאורך כל התקופה הרלבנטית לאישום.

131. על רקע דברים אלה נבקש לעמוד על ההבחנה שביקשה המשיבה לעשות בין עניינה של הגב' נתניהו לבין עניינה של המבקשת ונראה מדוע אין בה ממש.

ה.2. אין בטיעוני המשיבה כדי לייצר הבחנה ראויה בין המבקשת לבין הגב' נתניהו

132. תגובת המשיבה במענה לטענות האכיפה הבררנית בין הגב' נתניהו למבקשת אינה אומרת דבר. מדובר בסיסמאות שנותרות בראיות עליהן סמכה המשיבה את ידיה ושהיו בפניה עת החליטה על העמדה של מי מהמעורבים לדין.

133. טענתה העיקרית של המשיבה בתגובתה היא: "אף שהראיות מלמדות על מעורבות רבה של שרה נתניהו בדרישות הסיקור שהופנו לוואלה, הרי שאין די ראיות להוכיח שהיא הייתה מודעת לכך שהמענה לדרישות אלה ניתן בעד פעולותיו השלטוניות של נאשם 1" (סעיף 108 לתגובת המשיבה).

134. ממשיכה המשיבה וטוענת: "בעוד שנמצא חסר בראיות המבססות את מודעות שרה נתניהו להיבטי התמורה השלטונית במהלך התקופה המתוארת בכתב האישום, הרי שביחס לנאשמת 3 קיים מסד ראיתי הכולל בין היתר הקלטות של הנאשמת בקולה - מסד המצביע מעל לכל ספק סביר כי פעולותיה מול ישועה שנועדו להביא להיענות החריגה לדרישות הסיקור של נאשם 1, נעשו בכריכה ישירה לפעולותיו ולתפקידו הציבורי" (סעיף 109 לתגובת המשיבה).

135. נקודת המוצא לדיון היא אפוא, שאין חולק שהגב' נתניהו הייתה מעורבת בצורה אינטנסיבית ומשמעותית בדרישות הסיקור. אולם, לטענת המשיבה, אין די ראיות להוכחת מודעותה של הגב' נתניהו להיבטי התמורה הנטענת.

136. בפרק הקודם הפרכנו את הטענה מתוך הנטען בכתב האישום ונוכח המסד הראיתי שעמד בפני המשיבה כאשר החליטה להעמיד לדין את הנאשמים. בעניין המסד הראיתי נוסף שהמשיבה, כמו היועץ המשפטי לממשלה (למשל בסעיף 52 להחלטתו), הבהירו שעדותו של עד המדינה חפץ נמצאה אמינה בעיניה. אנו חולקים על כך וסבורים שבמשפט התברר שכלל לא ניתן להתבסס עליה. אולם, בראייתה של המשיבה ובהתבסס על עדותו שבעיניה היא אמינה, מתחייבת המסקנה לפיה הגב' נתניהו הייתה מודעת ואף כרכה בין היבטי התמורה השלטונית לבין דרישות הסיקור.

137. עוד הוסיפה המשיבה, שהמבקשת פעלה מתוך זהות אינטרסים ואחדות מטרה עם בעלה, שכן היא ידעה שנתניהו יכולת וסמכות להשפיע על החלטות ומהלכים הנוגעים לעסקים שבשליטת אלוביץ' (סעיף 110 לתגובת המשיבה). נוכח המפורט לעיל, אין כל קושי לייחס את הדברים גם לגב' נתניהו.

ה.3. נתון מיוחד - "עובד הציבור"

138. על פי הנטען בתגובת המדינה "עבירת לקיחת השוחד היא עבירה מיוחדת, בדרך כלל, למי שהוא "עובד הציבור"... לצורך העמדה לדין של שרה נתניהו בעבירה זו נדרש אפוא לבחון, אם קיימות די ראיות לסיווגה כמבצעת בצוותא עם נאשם 1 כשהוא בעל הנתון הענייני הנדרש לגיבושה של העבירה" (ס' 107 לתגובת המשיבה).

139. בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה בשאלת העמדתה לדין של הגב' נתניהו, אין כל התייחסות לכך שהגב' נתניהו חסרה את אותו "נתון ענייני מיוחד" הנדרש, כטענת המשיבה עתה. כפי שנבאר, לא בכדי התייחסות מאוחרת זו חסרה.

140. מדובר בטענה מלאכותית ומאולצת. לו היה מדובר בטיעון שיש בו ממש, הגב' נתניהו מלכתחילה לא הייתה נחקרת כחשודה בעבירת השוחד.

141. מכל מקום, וכפי שידוע היטב גם למשיבה, לצורך הוכחת עבירת השוחד היא כלל לא נדרשת להוכיח את אותו "נתון ענייני מיוחד" שיתקיים בגב' נתניהו. בע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל, פסקה 32, סד(2) 666 (2011), קבע כבוד השופט (כתוארו אז) עמית, בהתייחסו להוראת סעיף 34 ב לחוק העונשין:

"סעיף 290(א) לחוק העונשין קובע עבירה של עובד ציבור הנוטל שוחד. את הנתון הענייני של "עובד ציבור" ניתן להחיל מכוח סעיף 34 גם על מי שאינו עובד ציבור ולהרשיעו כמבצע בצוותא של עבירה זו. ראה גם ע"פ 6914/04 פיינברג נ' היועץ המשפטי לממשלה, בפסקה 31-32 נט(6) 49 (2005))."

ה.4. עבירת השיבוש של הגב' נתניהו לשיטת המשיבה

142. הבחנה נוספת בין השתיים עליה מצביעה המשיבה נוגעת לעבירת השיבוש. דקדקו היטב: לשיטת המשיבה חפץ הפליל את הגב' נתניהו (ואותה בלבד) בעבירת השיבוש המיוחסת גם למבקשת. אלא שחסרה בידה של המבקשת ראיות סיוע לעדות עד המדינה, אף שזו נמצאה אמינה בעיניה:

"אין תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין של שרה נתניהו בעבירה של שיבוש מהלכי חקירה בשל העדרה של ראיות סיוע לתמיכה בעדותו המפלילה של עד המדינה חפץ אף שעדות זו נמצאה אמינה" (ס' 111 לתגובת המשיבה).

143. אפילו היינו מקבלים את טענת המשיבה על כך שחסרה בידה ראיות סיוע נדרשת לעדותו של עד המדינה בכל הנוגע לעבירת השיבוש, אין בשיקול זה דבר וחצי דבר שיכול להצדיק את ההפליה בהעמדת המבקשת לדין בעבירת השוחד כפי שפירטנו בהרחבה לעיל.

144. כפי שפירטנו בהרחבה בעניינו של העד ישועה, הרי שהדברים נכונים גם כאן: הטענה כאילו המבקשת ביצעה עבירה נוספת לעבירת השוחד הנטענת, אין בה כדי להצדיק את העמדתה לדין במובחן מעניינה של הגב' נתניהו.

ו. סוף דבר:

145. העמדתה לדין של המבקשת לוקה באכיפה בררנית מובהקת ומשמעותית בהשוואה לעניינם של מר ישועה ושל הגב' נתניהו.

146. הוכח שלמשיבה לא עומדת עוד חזקת התקינות בכל הקשור לשיקוליה בהעמדה לדין.

147. בלהיטות היתר שאפיינה את פעולותיה ומחדליה בתיק זה, היא העמידה לדין את המבקשת והמיטה חורבן על ראשה ועל ראש משפחתה. מזה שנים מתנהל נגדה משפט מתוקשר כשהיא נאשמת, גם זאת באופן חסר תקדים בנסיבות העניין, לצד בעלה.

148. העמדתה לדין של המבקשת לצד בעלה היא שגויה ותוצאתה אכזרית, כאשר המיוחס לה מלכתחילה הוא מעורבות במימושה של ההבנה הפסולה בתקופה מוגבלת החל ממחצית שנת 2015, לאחר האירועים

הרגולטוריים המרכזיים שבכתב האישום ותוך הפלייתה המשמעותית לעומת מר ישועה והגב' נתניהו שלא הועמדו לדין.

149. מטעם זה, בין היתר, עתר הח"מ פעם אחר פעם, לקיים הליך של גישור שיביא לסיום הפרשה ולעינוי הדין הנורא שהוא מנת חלקה של המבקשת. פניות אלה נענו - משום מה - בשלילה.

150. גם פניית בית המשפט הנכבד למאשימה, לאחר שמיעת המשפט במשך שנים ולאחר קיום הליך לפי סעיף 144 לחוק בו התברר לבית המשפט שעיקרה ורובה ככולה של פרשת התביעה נשמע וראיותיה הוגשו, **על מנת שתשקול פמתחייב ממנה חזרה מאישום השוחד** (החלטה מיום 29.6.2023 המסכמת את עיקרי הישיבה שהתקיימה ביום 20.6.2023), נענתה, במהירות הבזק, בשלילה נחרצת תוך דרישה, מאוחרת יש לומר, להאיץ את קצב המשפט (תגובת המשיבה מיום 25.6.2023 להצעת בית המשפט).

151. הדגשנו בכוונת מכוון את חובת המשיבה להקשיב להצעת בית המשפט ולשקול אותה ברצינות רבה, במיוחד מקום בו הצעת בית המשפט הנכבד באה לאחר שנים של שמיעת ראיות התביעה ולאחר בירור מעמיק לגבי מה שעוד נותר באמתחתה בשלהי פרשת התביעה. על החובה לחזור ולשקול את עמדתה במהלך ניהול ההליך הפלילי, על כל שלביו, עמדה כבוד הנשיאה נאור במאמרה "**הפרקליט בשרות המדינה**", משפטים כ"ד תשנ"ח, 417:

"ייחודו של הפרקליט בשירות המדינה משאר הפרקליטים נגזר, כאמור, משני עניינים: ייחודו של הלקוח - מדינת ישראל, ותפקידו שלו כעובד הציבור. הוא נושא עמו בכל אשר ילך את הנורמות החלות על כל עורך דין, את הנורמות החלות על לקוחותו - המדינה; ואת הנורמות החלות עליו אישית - כמשרת הציבור ... המדינה והתובעים בשמה חייבים להגשים בתחום הדיון הפלילי את מטרותיו. עליהם להביא להרשעתם של האשמים ולזיכויים של החפים מפשע (בג"צ 218/85 ארביב נ' פרקליטות מחוז ת"א ואחרים, פ"ד מ(2) 393, 403). חובה זו המוטלת על הפרקליט חייבת להעמיד אותו על המשמר. מטרתו איננה לזכות במשפט, ויהי מה. חיי המשפט מלאים הפתעות. לא כל מה שנראה לכאורה ב"ניירת" שבתיק החקירה הוא המתברר במשפט. המסקנה הלכאורית העולה מתיק החקירה יכולה להתברר, בדיעבד ובעליל, כבלתי מתאימה למציאות. פרקליט אינו צריך להסס, כשכך הם פני הדברים, להסכים באורח נחרץ לזיכוי של נאשם. לעתים נכון לעשות כן אפילו במהלך פרשת התביעה. כך, למשל, נתקלתי במקרה שבו פסלתי מטעמים משפטיים הודאה של נאשם שלגביה התנהל משפט זוטא. פסילה זו התבססה על העובדות כפי שהתחווירו דווקא מפי עדי התביעה, בחקירתם הנגדית במשפט הזוטא. מיד לאחר מתן ההחלטה במשפט הזוטא, שהיתה - כך יש להניח - לא בלתי צפויה לפי העובדות שהתבררו, הודיעה פרקליטות מחוז ירושלים על הסכמתה לזיכוי של הנאשם. ככל הנראה היה ברור לפרקליטות כי בלי ההודאה אין לתביעה ראיות מספיקות. לא היה שום טעם בהמשכו של המשפט, בעינוי דין נוסף ובאובדן זמן שיפוטי - והמסקנות הוסקו. זוהי דוגמה אחת מני רבות למקרים שבהם נוכחנו, עמיתיי ואני בעמדה הוגנת, המונחית על ידי הרצון להגשים את מטרות המשפט הפלילי" (שם, עמודים 418-419)


152. דברים אלה הודגשו גם בספרות המשפטית. כך עמד פרופ' ואקי על חובתה של התביעה לבחון לאורך כל המשפט את סיכויי ההרשעה ועל חובתה לחזור מכתב אישום מקום בו המצב הראייתי השתנה:

“על התובע לשוב ולבחון לכל אורך המשפט כי קיימים סיכויי הרשעה כנדרש וככל שעם התקדמות המשפט מצב זה השתנה עליו לחזור מכתב האישום” (ניב ואקי “סיכוי סביר להרשעה – סבירותו של סיכוי” ספר דנציגר 423, 456 (2019)).

153. ונוסיף, מעדויות החוקרים התברר שכבר במהלך החקירה הכבידו החוקרים את ידם על המבקשת מתוך תקווה שבכך יופעל לחץ על בעלה שיאות להפליל את ראש הממשלה נתניהו.
154. בשים לב למעורבותה המוגבלת של המבקשת באירועים נושא כתב האישום; להחלטה שלא להעמיד אחרים בקבוצת השווים לדין (מר ישועה והגב' נתניהו); ולכך שהעמדתה לדין של המבקשת לצד בעלה משמעותה המטת חורבן על כל מסגרות חייהם מקום שלא מתחייב לעשות כן - נדמה שגם השיקול הפסול ששימש בחקירה, הפעלת מנוף לחץ באמצעות העמדתה לדין על בעלה על מנת להביא לשבירתו ולהודאה שתפליל אותו ואת ראש הממשלה, הביא להעמדתה של המבקשת לדין. מצער שחרף התמשכות ההליכים ועינוי הדין הנורא שהוא מנת חלקה, מסרבת המשיבה לחזור בה מאישום השוחד ולו כנגדה.
155. **בבקשה הראינו שהעמדתה של המבקשת לדין נעשתה תוך אכיפה בררנית בהשוואה לעניינם של עד התביעה אילן ישועה והגב' נתניהו.**
156. יהיו אשר יהיו מניעה של המשיבה, התוצאה היא פגיעה בעקרונות מהותיים של צדק והגינות משפטית שצריכים להביא להפעלת סמכותו של בית המשפט הנכבד לביטול האישום כנגד המבקשת מטעם זה כבר עתה, על מנת לא להוסיף על מכסת הסבל הבלתי נסבל שהוא מנת חלקה.
- כאמור ברישא לבקשה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לקיים דיון דחוף בבקשה ולהכריע בה.


שנר כלימי, עו"ד


נעה פירר, עו"ד


שי אילון, עו"ד


זיק חן, עו"ד

חן, יערי, ואקי ושות'

כ"ה תשרי תשפ"ה
27 באוקטובר 2024

החלטת היועץ המשפטי לממשלה בתיקי החקירה בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד

א. פתח דבר:

1. החלטה זו עוסקת בממצאי שלושה תיקי חקירה בהם נחקר ראש ממשלת ישראל מר בנימין נתניהו (להלן: "נתניהו") כחשוד. תחילה אעמוד על השתלשלות העניינים בטיפול בשלושת התיקים, לאחר מכן אציג את העמדות השונות שהובאו בפניי ביחס אליהם ואת עמדתו של פרקליט המדינה, ולבסוף אפרט את החלטתי.

2. אפתח את ההחלטה בהדגשת שני דברים משמעותיים השזורים לכל אורכה:

הראשון: החלטתי בעת הזו משמעה שאני **שוקל** להעמיד לדין את החשודים שעניינם יפורט להלן. פשוטו כמשמעו. טרם התקבלה החלטה סופית. ככל שהחשודים יחפצו בקיום הליך שימוע, הליך השימוע יתקיים בלב פתוח ובנפש חפצה.

השני: החלטה זו אינה פורסת את מלא התמונה העובדתית העולה מתיקי החקירה, ואת מכלול הטעמים הניצבים בבסיס ההמלצות שבאו בפניי ובבסיס החלטותיי, מעבר לאשר יפורט בהחלטה זו, ובתקצירים של כתבי החשדות שהוחלט להביא לידיעת הציבור. השתדלתי ליתן את עיקרי הדברים במסגרת זו אולם לא ניתן להרחיב מעבר לכך מן הטעם שהרחבת התמונה העובדתית בעת הזו, מעבר למפורט, עלולה לפגום בהליך השימוע ובהליך הפלילי, ככל שיתנהל.

ב. השתלשלות העניינים:

המידע שהתקבל והה

חלטה לפתוח בחקירה פלילית

3. ביום 10.7.16 הודעתי כי על פי המלצת פרקליט המדינה, מר שי ניצן, וראש אגף החקירות והמודיעין דאז, ניצב מני יצחקי, אישרתי למשטרת ישראל לקיים בדיקה הנוגעת למידע בענייניו של נתניהו לפיו נתניהו ביצע לכאורה עבירות מתחום טוהר המידות. המדובר היה בבדיקה של שני נושאים. הראשון הוא בחינת שתי הקלטות שהיו מצויות בטלפון הנייד של ארי הרו (להלן: "הרו"), מי שכיהן בתקופות שונות כראש הסגל בלשכת ראש הממשלה. הקלטות אלה תיעדו שני מפגשים בין נתניהו למו"ל ידיעות אחרונות, מרארנון מוזס (להלן: "מוזס"), שנערכו במעון ראש ממשלה בחודש דצמבר 2014. השני הוא בחינת מידע מחשיד בעניינים שונים נוספים הנוגעים לטוהר המידות אשר התקבל בידי משטרת ישראל.

4. המידע שהתגלה בבדיקה האמורה, לימד כי לאורך שנים נתנו אנשי העסקים ארנון מילצין (להלן: "מילצין") וגיימס פאקר (להלן: "פאקר") טובין בעלויות ובהיקפים משמעותיים

לנתניהו ולרעייתו גבי שרה נתניהו, שעיקרם סיגרים ושמפניות. במקביל, ניתוח הדברים שנשמעו בשתי הקלטות וברור פרטים מסויימים מהשיחות במסגרת הבדיקה, לימדו על "חשד סביר לביצוע עבירה" שנעברה באותן שיחות וסביבן. לפיכך, הוריתי על פתיחה בחקירה פלילית - הן ביחס לקבלת טובות ההנאה והן ביחס לעולה מן הקלטות.

5. בהתאם לכך נפתחו שני תיקי החקירה. האחד הוא תיק 1000, שעניינו במערכת היחסים בין נתניהו למילצין ופאקר; והשני הוא תיק 2000, שעניינו במערכת היחסים בין נתניהו למוזס.

6. בתאריך 2.1.2017, עם סיום חקירתו הראשונה של נתניהו כחשוד, הודעתי כי ראש הממשלה חשוד בביצוע עבירות מתחום טוהר המידות.

במסגרת שני תיקי החקירה בוצעו פעולות חקירה רבות, ובכללן חקירת נתניהו, מוזס ומילצין כחשודים, גביית עדויות מעשרות רבות של עדים, חלקם בחו"ל, עריכת מחקרי תקשורת ותפיסת מסמכים רלוונטיים. כן התקיימו במהלך תקופת שתי החקירות עשרות ישיבות עבודה משותפות בראשות פרקליט המדינה ובראשותי, ובהשתתפות בכירי משרד המשפטים, ראש אגף החקירות והמודיעין, ראש יאח"ה וחוקרי המשטרה, אשר במסגרתן הציגו צוות החוקרים והפרקליטות המלווה את תמונת המצב העדכנית בכל הקשור לממצאי החקירה, ונבחנו פעולות נוספות שיש לבצע. בכל שלב ושלב בחקירה, ההחלטות בדבר היקפה וגדריה, כמו גם קביעת הפעולות הדרושות לברור החשד לביצוע העבירות, התקבלו על ידי, לאחר התייעצות עם פרקליט המדינה וראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל.

7. חקירת שני התיקים 1000 ו-2000 - נוהלה על ידי היחידה הארצית לחקירות הונאה במשטרת ישראל, בפקודו של מפקדה לשעבר, תת-ניצב כורש ברנור, ותחת פיקוחו ההדוק של ראש אגף חקירות ומודיעין לשעבר, ניצב מני יצחקי, ולאחר פרישתו לגמלאות, תחת פיקוחו של סגנו דאז, ראש אגף חקירות ומודיעין דהיום, ניצב גדי סיסו. החקירה לוותה בראשיתה ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), בראשותה של גבי נורית ליטמן. לאחר סיום תפקידה זה של גבי ליטמן ומינויה לתפקיד המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), נמשכה החקירה בליווי של פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) (להלן: "פרקליטות המחוז"), בראשותה של פרקליטת המחוז, גבי ליאת בן-ארי שווקי. החקירה בכללותה נערכה בהנחייתו של פרקליט המדינה, מר שי ניצן, ובפיקוחי הצמוד.

8. אומר את הידוע: אמת המידה שהדריכה אותנו בכל שלב ברור החשדות בחקירות השונות הייתה אחת ויחידה – חקר האמת וברור החשדות למעשים פליליים עד תום.

העברת חומר החקירה שנאסף לפרקליטות המחוז

9. ביום 14.2.2018 הועבר לפרקליטות המחוז חומר החקירה שנאסף בשתי החקירות. כן הועברו מסמכי סיכום החקירות שערכה משטרת ישראל, אשר הובאה בהם עמדת משטרת ישראל ביחס לממצאי החקירה כדלקמן: ביחס לתיק 1000 עמדת משטרת ישראל הייתה כי חומר הראיות מבסס תשתית ראייתית כנגד נתניהו לביצוע עבירות קבלת שוחד ומרמה והפרת אמונים

בכל הנוגע ליחסיו עם מילצין, ועבירת מרמה והפרת אמונים בגין יחסיו עם פאקר. כמו כן, עמדת משטרת ישראל היתה כי התגבשה תשתית ראייתית כנגד מילצין לביצוע עבירה של מתן שוחד. ביחס לתיק 2000 עמדת משטרת ישראל הייתה כי התגבשה תשתית ראייתית כנגד נתניהו לביצוע עבירת בקשת שוחד ממוזס ועבירת מרמה והפרת אמונים, וכנגד מוזס לביצוע עבירה של הצעת שוחד. במסגרת החקירה ניתנה לפאקר חסינות מפני העמדה לדין.

10. מחומר הראיות שנאסף בחקירת תיק 1000 עלה, בין היתר, ובתמצית, כי לאורך שנים נתנו מילצין ופאקר לנתניהו ולרעייתו שרה נתניהו (להלן: "גב' נתניהו"), טובות הנאה, בעיקר סיגרים ובקבוקי שמפניה. זאת, בהיקפים משמעותיים ובשווי כספי מצטבר גבוה. כך, בתקופה שבין שלהי שנת 2006 ועד לסוף שנת 2016 (שהיא תקופה שתחילתה עשר שנים לפני יום פתיחת החקירה), הועברו טובות הנאה בסך מצטבר של לא פחות מ – 956,801 ₪ ממילצין ופאקר לנתניהו ורעייתו. מתוך סך זה נתן מילצין סך של לא פחות מ – 727,627 ₪ ואת היתרה נתן פאקר. בתקופה שבין שלהי שנת 2011 ועד לסוף שנת 2016 (שהיא תקופה שתחילתה חמש שנים לפני יום פתיחת החקירה), הועברו טובות הנאה בסך מצטבר של 718,847 ₪, ממילצין ופאקר לנתניהו ורעייתו. כאמור, חלק הארי של טובות הנאה שהועברו בחמש שנים אלה היה קופסאות סיגרים ומארזי שמפניות בשווי כולל של 696,247 ₪, כאשר מתוכם ניתנו 467,073 ₪ על ידי מילצין, ו – 229,174 ₪ על ידי פאקר.

עוד התברר כי במהלך התקופה שבה נתניהו ורעייתו קיבלו את טובות ההנאה, פעל נתניהו בעניינים הנוגעים לאינטרסים עסקיים ואישיים של מילצין, בין היתר, תוך שימוש בסמכויותו השלטוניות שנמסרו לידו במסגרת תפקידו הציבוריים.

11. מחומר הראיות שנאסף בחקירת תיק 2000 עולה כי מוזס הציע לנתניהו הצעה שעניינה בהטית הסיקור של נתניהו ובני משפחתו בכלי התקשורת בקבוצת "ידיעות אחרונות" ובשינוי לרעה באופן הסיקור של יריביו הפוליטיים. זאת, בתמורה לכך שנתניהו יפעיל את השפעתו כראש הממשלה לקידום חוק במתווה מוסכם שיגביל את פעילותו העסקית של העיתון "ישראל היום" ובכך יטיב עמו כלכלית באופן משמעותי. במסגרת החקירה, בחודש אוגוסט 2017, נכרת עם ראש לשכתו של נתניהו לשעבר, הארי הרו, הסכם "עד מדינה".

אגב הטיפול בתיק 2000, עלו טענות לפיהן יש מקום לחקור את כלל חברי הכנסת שתמכו בהצעת החוק, ובכללם שרת המשפטים דאז וחברי הכנסת שחתמו על הצעת החוק. טענה זו נבחנה לעומקה. הפרקליטות המלווה את התיק הכינה חוות דעת מקצועית בנוגע לכך, ועל בסיסה התקיימו בפני דיונים. בבחינת הנושא נמצא כי אין תשתית ראייתית המבססת חשד סביר לפיו חברי הכנסת הללו, למעט אחד, ביצעו עבירה פלילית כלשהי, ולפיכך הוחלט שלא לפתוח בחקירה. יודגש, כי המצב הראיתי בעניין זה היה שונה לחלוטין לגבי השיח בין נתניהו למוזס – שכן בעניינו הובאו בפני רשויות אכיפת החוק הקלטות, וכן ראיות נוספות שנאספו בהמשך, מהן עלה חשד סביר לביצוען של עבירות פליליות.

לגבי אחד מחברי הכנסת, ח"כ כבל, העלה חומר החקירה אינדיקציות לשיחות רבות שהתקיימו בינו לבין עורך ידיעות אחרונות רון ירון ומוזס. ח"כ איתן כבל, הוא אשר יזם את הצעת החוק לקידום ולהגנת העיתונות הכתובה בישראל, התשע"ד-2004, שנודעה בשם "חוק ישראל היום". על פי האינדיקציות בחומר החקירה, השיחות בין ח"כ כבל ובין ירון ומוזס נסובו סביב הצעת החוק האמורה שכאמור עשויה הייתה להיטיב משמעותית עם מוזס. בתוך כך עלה גם כי ח"כ כבל פנה לרון ירון והליון על אופן סיקורו, באופן שעורר שאלה האם ח"כ כבל, ירון ומוזס, כרכו בין שני הדברים - הצעת החוק המיטיבה עם מוזס מזה, וסיקורו בקבוצת "ידיעות אחרונות" מזה. נוכח החשד שעלה, החלטתי שיש מקום לברר את הדברים במסגרת חקירה פלילית והוריתי לחקור את ח"כ כבל ומוזס כחשודים בעבירת שוחד.

12. במסגרת בחינת כיווני החקירה של תיק 2000 וגדריה, בחנתי גם את האפשרות לחקור את מערכת היחסים בין נתניהו למוזס באספקלריה של דיני ההגבלים העסקיים, ובכך להרחיב את החקירה גם לברור חשד לביצוע עבירות לפי חוק ההגבלים עסקיים. זאת בפרט ביחס להתנהגותו של מוזס שהוא "מנהל עסקים" (כמשמעו של מונח זה בחקיקה הרלוונטית). אולם נוכח עמדת גורמי המקצוע הבכירים שנשמעו בפניי, לפיה אין בחומר החקירה אינדיקציות לביצוע "עבירה מוגמרת" של "הסדר כובל", ובשים לב לכך שליבתו של תיק 2000 מצויה בעבירות שחיתות שלטונית, ולאור שיקולים מקצועיים נוספים, מצאתי כי במצב הראיתי הקיים, האינטרס הציבורי בברור ממוקד ויעיל של ליבת החשדות מחייב למקד את החקירה בעבירות השחיתות השלטונית. בהחלטתי זאת ראיתי לנגד עיני, מעבר לאמור לעיל, גם את הצורך בברור האמת ביחס לעבירות השחיתות השלטונית, על פי תוכנית החקירה, במהירות האפשרית וביסודיות, וכדי שלא להרחיב את החקירה לאפיקים אלה של עבירות לפי חוק ההגבלים עסקיים, שסביר שחקירתם הייתה מאריכה ומסרבלת את החקירה. שאלה זו נבחנה מפאת הזהירות שוב לאחרונה, וחזרתי והגעתי למסקנה, על דעת פרקליטת המחוז ופרקליט המדינה, כי אין מקום לפתוח בחקירה באפיק זה.

13. לאחר בחינת חומר הראיות בשני תיקי החקירה, ונוכח אירועים שהתרחשו סמוך לכך בתיק חקירה אחר שהיה רק בתחילתו - תיק 4000, עליו אפרט מיד, ובפרט לאור חתימה על הסכמי "עד מדינה" עם שני מקורבים לנתניהו שעדותם השפיעה גם על שני תיקי החקירה האמורים, הנחיתי את משטרת ישראל לבצע פעולות השלמת חקירה שונות, לרבות חקירות נוספות של החשודים עצמם. מדובר היה במספר רב של פעולות חקירה, שארכו מספר חודשים שהתחייבו כדי לקבל תמונה מלאה של האירועים והחשדות.

אציין כי אירועים אלה חידדו כי בין שלושת התיקים בהם נחקר נתניהו כחשוד ישנן נקודות השקה משמעותיות. כן עלה כי ישנם עדים מהותיים שעדותם רלוונטית לכל אחד משלושת התיקים וחלק מחומרי החקירה אף היה משותף לשלושת התיקים. לפיכך החלטתי על דעת ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל ופרקליט המדינה, שיש לדון ולקבל החלטות במאוחד בטיפול בשלושת התיקים בהם נחקר נתניהו כחשוד.

14. אפתח מעין סוגריים בתיאור הטיפול בשני התיקים בהם נחקר נתניהו כחשוד, ואתאר להלן את התפתחותו של תיק חקירה חדש – תיק 4000, שלישי במספר, אשר גם בו נחקר נתניהו כחשוד בביצוע עבירות מתחום טוהר המידות.

15. בחודש יוני 2017 פתחה מחלקת החקירות של רשות ניירות ערך בחקירה גלויה נגד חברת בזק ונושאי משרה בכירים בה, בחשד לביצוע עבירות לפי חוק ניירות ערך ולפי חוק העונשין. ממצאי החקירה הצביעו על קיומו של קשר חשאי וחריג שנרקם בין מנכ"ל משרד התקשורת דאז, שלמה פילבר (להלן: "פילבר") לאנשי בזק, שקידם את בזק בהיבטים רגולטוריים שונים. סימני השאלה שהתעוררו ביחס למניעים שבבסיס התנהלותו החריגה של פילבר, גרסאותיו השונות במהלך החקירה ולפניה, וממצאי חקירה נוספים, הובילו להרחבת מעגל הנחקרים בפרשה. מן הראיות שנאספו במסגרת זו התעורר חשד לפיו אלוביץ' נתן לנתניהו ולשרה נתניהו טובות הנאה בדמות הטיית הסיקור התקשורתי בעניינם באופן חריג באתר האינטרנט "וואלה" (להלן: "וואלה"), בעד פעולות רגולטוריות הקשורות בתפקידו של נתניהו. לפיכך אישרתי פתיחת חקירה נגד ראש הממשלה גם בתיק זה.

16. נוכח טיב החשדות ומורכבות התיק, הוקם צוות חקירה משולב, אשר היה מורכב מחוקרי מחלקת חקירות ברשות ניירות ערך בראשות גבי ציפיגז שחקרו את תיק בזק המקורי, ומחוקרי היחידה הארצית לעבירות כלכליות במשטרת ישראל, בפיקודו של תת-ניצב אלי אסיג. הצוות, אשר פעל תחת פיקוחו ההדוק של ראש אח"מ, ניצב גדי סיסו, חקר את תיק "4000". גם חקירה זו לוותה על ידי פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה).

17. החקירה הגלויה בתיק 4000 החלה ביום 18.2.2018. במסגרת החקירה נחקרו מספר חשודים, וביניהם: נתניהו; שרה נתניהו; שאול אלוביץ'; איריס אלוביץ'; יאיר נתניהו; זאב רובינשטיין, (מקורב של משפחת נתניהו ושל אלוביץ' שעבד בעבר כסמנכ"ל שיווק בקבוצת יורוקום שבעלות אלוביץ'); אור אלוביץ', בנו של אלוביץ'; סטלה הנדלר, מנכ"לית בזק; עמיקם שורר, סמנכ"ל פיתוח עסקי בבזק; ואלי קמיר, יועץ חיצוני של בזק שעסק בשירותי לובי עבור החברה. כמו כן, בתיק נחקרו עשרות רבות של עדים, מתחום התקשורת ומתחום הרגולציה, וכן עדים שהשתייכו למעגל המקורבים של נתניהו ורעייתו בתקופה הרלוונטית לחשדות. בנוסף, בוצע חיקור דין בארצות-הברית. במסגרת החקירה נתפסה מדיה דיגיטלית בהיקף משמעותי ונערכו מחקרי תקשורת לגורמים שונים. בתוך כך, נחתמו בתיק גם שני הסכמי עד מדינה: בחודש פברואר 2018 נחתם הסכם עד-מדינה עם פילבר; ובחודש מרץ 2018 נחתם הסכם עד-מדינה עם ניר חפץ, אשר שימש כיועץ התקשורת של נתניהו בתקופה הרלוונטית לחשדות (להלן: "חפץ").

18. מחומר החקירה בתיק 4000 עולה, בתמצית, כי נרקמה מערכת יחסים של "תן וקח" - בין אלוביץ' לבין נתניהו. לפי חומר החקירה, מצד אחד, אלוביץ' היטה את הסיקור ב"וואלה" לטובת נתניהו, באופן חריג ביותר, כדי שייטיב עמו ועם חברות שבשליטתו ובהן חברת "בזק", ומצד שני, פעל נתניהו, תוך ניצול כוחו השלטוני והביצועי בתחום הרגולטורי, כדי להיטיב עם חברת "בזק", בתמורה להטיית הסיקור. לפי הראיות, נתניהו דרש בעצמו ובאמצעות מקורביו, באופן תדיר, פעמים רבות, הטייה של הסיקור באתר "וואלה". אלוביץ' פעל רבות למימוש

הדרישות שהתקבלו מנתניהו וסביבתו, באמצעות הנחיית אנשי האתר ובראשם מנכ"ל וואלה, אילן ישועה. מדובר היה בהשתדלות חריגה ביותר בעבור נתניהו, ובהיענות חריגה לדרישותיו - מבחינה כמותית ואיכותית - אם בדרך של הענקת סיקור אוהד וחיובי, ואם בהסרה או עיכוב של סיקור בעל גוון ביקורתי, והכל באופן שמשרת את מטרותיו של נתניהו. ואכן, במקביל, נתניהו, בכובעו כשר תקשורת וכראש הממשלה, אישר או היה מעורב באישור, של פעולות רגולטוריות משמעותיות ביותר הנוגעות לאלוביץ' ועסקיו שהיטיבו עימו בסכומי עתק. תומר הראיות מלמד כי כל הפעולות האלה נעשו מתוך רצון של נתניהו לספק תמורה לחברת "בזק" וחברות נוספות שהיו בשליטת אלוביץ', בעבור הטיית הסיקור ב"וואלה" וביודעו שההיענות החריגה של אלוביץ' ניתנה לו מתוך ציפיה ומטרה שיפעיל את סמכויותיו השלטוניות לטובתו.

מחומר הראיות עלו גם שני אירועים המלמדים על חשד לביצוע עבירות נוספות. כך עלה כי גבי שרה נתניהו ואיר נתניהו הנחו את חפץ ליצור קשר עם איריס אלוביץ' ולוודא שהיא מוחקת את תכתובות הטלפון ביניהם, וזאת על רקע חשש מפתיחה בחקירה שתעסוק במערכת היתסים של נתניהו עם אלוביץ'. כן עלה אירוע נוסף שעניינו מרמה שבוצעה לכאורה על ידי שרה נתניהו כלפי מבקר המדינה ונציגיו בשנת 2016 בקשר עם תשלום שכרו של ניר חפץ בגין שירותי ייעוץ תקשורת שהעניק למשפחת נתניהו. לפי העולה מחומר הראיות משפחת נתניהו היתה אמורה לשלם על שירותיו של ניר חפץ כיועץ תקשורת פרטי שלהם, אולם היא לא היתה מעוניינת לשלם את שכרו. לפיכך, שרה נתניהו וחפץ סיכמו, ביוזמתה, כי היא תשלם לחפץ באמצעות המחאות אישיות סכומים שהתחייבה לשלם עבור שירותיו, והוא יחזיר לה סכומים אלה בכסף מזומן, באופן שיביא לכך ששרה נתניהו לא תשלם בפועל עבור שירותיו של חפץ, אך תוכל להציג מצג לגורמים שידרשו זאת, לפיו שכרו שולם על ידה.

לאחר סיום חקירת תיק 4000, ביום 3.12.18 העבירו משטרת ישראל ורשות ניירות ערך את עמדתן לפיה התגבשה תשתית ראייתית כנגד נתניהו לביצוע עבירות לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; נגד שרה נתניהו בעבירות של לקיחת שוחד (בצוותא), מרמה והפרת אמונים (בצוותא) ושיבוש מהלכי חקירה ומשפט; נגד שאול אלוביץ', בעבירות של מתן שוחד, שיבוש מהלכי חקירה ומשפט, הדחה בחקירה, עבירות דיווח לפי חוק ניירות ערך ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון; נגד איריס אלוביץ' בעבירות של מתן שוחד, שיבוש מהלכי חקירה ומשפט ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון; ונגד זאב רובינשטיין בעבירות של תיווך במתן שוחד ולקיחת שוחד (בצוותא). כן נכללו המלצות לגבי חשודים נוספים.

בחינת הראיות וגיבוש עמדות בתיקים

19. וכעת אשוב לתיאור תהליך העבודה. לאחר העברת מכלול חומרי החקירה בתיקים 1000 ו-2000 לפרקליטות המחוז, החלו גבי בן-ארי וצוותה בבחינת הראיות ובשלב מאוחר יותר החלו בגיבוש טיוטות חוות דעת בקשר לתיק. מלאכה יסודית זו נעשתה בד בבד עם ביצוע השלמות החקירה, תוך שחומרי החקירה החדשים הועברו מיידית למחוז ושולבו ברקמת הניתוח הראייתי והמשפטי. עם סיום השלמות החקירה, הושלמו גם טיוטות חוות הדעת בשני התיקים הללו בהם נחקר נתניהו כחשוד, והועברו לפרקליט המדינה. בהמשך לכך, קיים פרקליט המדינה

ישיבות רבות עם אנשיו בקשר לתיקי החקירה. במהלכן של ישיבות אלו לובנו לעומקן הסוגיות המשפטיות והראייתיות העולות מחומרי החקירה. לבקשת פרקליט המדינה אף הכינה פרקליטות המחוז מסמכים משלימים בסוגיות שונות. בסיום הדיונים הללו, הועברו חוות הדעת ומכלול החומר הקיים לעיוני.

20. בהמשך לכך, לאחר שחומרי החקירה בתיק 4000 הועברו לפרקליטות, קוימו ישיבות דומות גם ביחס לתיק זה ואף לגביו גובשה חוות דעת שהועברה לעיוני.

21. החל מחודש דצמבר 2018, קיימתי סדרה ארוכה של ישיבות לצורך לימוד חומרי החקירה שנאספו בשלושת התיקים בהם נחקר נתניהו כחשוד, ולצורך בחינתם. יצוין כי עוד בטרם קבלת חוות דעת הפרקליטות, בתום הדיונים שנערכו בראשות פרקליט המדינה, הכרתי את עיקר הראיות שנאספו בתיק. כלל הדיונים אותם קיימתי בקשר לתיקים בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד היו מעמיקים ויסודיים ביותר. במסגרת הדיונים הרבים, בפורומים שונים, שנפרסו על פני מאות שעות עבודה, ניתחנו את משמעות הראיות והשאלות המשפטיות העולות מהן, עמדנו על הדין המצוי, וליבנו את חוות הדעת מאירות העיניים שכתבה פרקליטות המחוז בנדון. הדיונים התנהלו בלוח זמנים שנקבע מראש, עוד בתחילת חודש נובמבר, ועל פי תכנית עבודה.

22. בדיונים אשר התקיימו בפניי, השתתפו, לפי העניין, בנוסף לפרקליט המדינה, גם גורמים שונים כדלקמן: מהפרקליטות: המשנה לפרקליט המדינה (פלילי), מר שלמה (מומי) למברגר; המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), גב' נורית ליטמן; המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) לשעבר, פרקליט מחוז חיפה (פלילי) דהיום, מר עמית אייסמן; מנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה, מר ג'ואי אש, וסגניתו גב' נעמי גרנות; וכמובן פרקליטת מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה), האמונה על הטיפול בתיקים, גב' ליאת בן-ארי שווקי, סגנה מר יהונתן תדמור, גב' סוזנה שור, עוזרתה של פרקליטת המחוז, והצוותים הממונה מטעמה: בקשר לתיקים 1000,2000 - ראש הצוות ד"ר אלון גילדין, גב' קרן צבירן, וגב' הדר וינשטיין, ובקשר לתיק 4000 - מנהלת מחלקת ניירות ערך בפרקליטות המחוז, גב' יהודית תירוש, סגנה מר אמיר טבנקין, מר אבי ארוניס, וגב' ניצן וולקן. ממחלקות הייעוץ המשפטי לממשלה השתתפו: המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ניהול ותפקידים מיוחדים), מר רז נזרי, ועוזרו מר נדים עבוד; המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי) גב' עמית מררי, וכן גב' רעות גורדון וד"ר יונתן קרמר, שסייעו לה. א

כן השתתפו עוזריי: ד"ר גיל לימון, מר חגי הרוש, גב' עדי מנחם וגב' נעה לוזנר; ועוזרי פרקליט המדינה: מר אסף שביט, מר אבישי קראוס וגב' סיון פיכמן.

כלל המשתתפים בדיונים היו מחויבים מאוד ועשו כל שלאל ידם לחידוד השאלות העומדות לדיון ולהבהרת הסוגיות הרלוונטיות, ופעלו לסייע לי בקבלת ההחלטה הנכונה. במהלך הדיונים אף הוכנו מסמכים משלימים שונים לבקשתי, אשר סייעו בליבון סוגיות שהתעוררו.

23. אתייחס כעת לעמדות שהונחו בפניי בכל תיק ותיק בנפרד. בתוך כך אדגיש כי החלטה זו מתייחסת אך לחשודים אשר עניינם מובא להכרעתו. במסגרת תיק 4000 נחקרו כחשודים גם מעורבים נוספים, אשר עניינם יוכרע בנפרד על ידי גורמים שונים המוסמכים לכך; וכן נחקרו ע"י רשות ניירות ערך חשדות נוספים ביחס לאלוביץ', בעיקר לביצוע עבירות כלכליות, אשר הם יוכרעו על ידי פרקליטת המחוז.

ג. העמדות ביחס לממצאי החקירה:

24. להלן יפורטו עמדות משתתפי הדיונים שהובאו בפני פרקליט המדינה ובפניי.

העמדות בתיק 1000

25. בתום הדיונים, דעת כל המשתתפים הייתה שממצאי חקירת תיק 1000 מצדיקים לשקול את העמדתו של נתניהו לדין פלילי. אולם ביחס לעבירה שנכון לשקול לייחס לנתניהו, נחלקו הדעות, וזאת כמפורט להלן:

26. פרקליטת המחוז סברה כי חומר הראיות שנאסף בתיק מבסס סיכוי סביר להרשעת נתניהו בגין עבירה של לקיחת שוחד ממילצין. כן סברה כי יש די ראיות להעמיד את מילצין בגין עבירה של מתן שוחד. בנוסף סברה פרקליטת המחוז כי חומר הראיות שנאסף בתיק מבסס סיכוי סביר להרשעת נתניהו בעבירות מרמה והפרת אמונים, הן בגין קבלת טובות ההנאה ממילצין, הן בגין שורת הפעולות שביצע בניגוד עניינים חריף ומתמשך בקשר לאינטרסים של מילצין, והן בגין קבלת טובות ההנאה מפאקר. המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) אחזה באותה דעה.

27. מנגד, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ניהול ותפקידים מיוחדים), המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי), המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), פרקליט מחוז חיפה (פלילי) ומנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה, סברו כי חומר הראיות שנאסף בתיק אינו מבסס סיכוי סביר להרשעת נתניהו בעבירת שוחד, אלא בעבירות מרמה והפרת אמונים. זאת, הן בגין קבלת טובות ההנאה ממילצין, הן בגין שורת הפעולות שביצע בניגוד עניינים חריף ומתמשך בקשר לאינטרסים שלו, והן בגין קבלת טובות ההנאה מפאקר. עוד סברו אלה כי אין בנסיבות העניין מקום להעמיד לדין את מילצין בגין שותפות לעבירת הפרת האמונים, וזאת בשים לב לנסיבות המקרה ולכך שמדובר באזרח שאינו עובד ציבור – יסוד הנדרש בדין להתגבשותה של עבירה זו. אציין כי גם אלה שסברו כי יש מקום להעמיד לדין את נתניהו בגין עבירת קבלת שוחד ואת מילצין בגין עבירת מתן שוחד, הבהירו כי ככל שיוחלט שאין מקום להעמיד לדין את נתניהו בעבירת קבלת שוחד אלא אך בעבירת מרמה והפרת אמונים, הרי שאז גם דעתם היא שיש לגנוז את תיק החקירה נגד מילצין בגין מכלול שיקולי העניין.

העמדות בתיק 2000

28. בתום הדיונים, נחלקו הדעות ביחס לאפשרות העמדתם לדין של נתניהו ומוזס בתיק זה.
29. פרקליטת המחוז סברה שיש תשתית ראייתית מספקת להעמדתו לדין של נתניהו בגין עבירה של בקשת שוחד והתניית שוחד, ולהעמדתו של מוזס לדין בגין עבירה של הצעת שוחד. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי), המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), ומנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה אחזו באותה הדעה.
30. מנגד, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ניהול ותפקידים מיוחדים) סבר כי במכלול נסיבות העניין אין תשתית ראייתית ברמה הנדרשת בפלילים להעמדת נתניהו ומוזס לדין. פרקליט מחוז חיפה (פלילי) סבר כי אין תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין של נתניהו בעבירה של בקשה או התניית שוחד, אך כי קיימת תשתית ראייתית מספקת להעמדתו של נתניהו לדין בעבירת מרמה והפרת אמונים, ולהעמדתו של מוזס לדין בעבירת הצעת שוחד.
31. ביחס לח"כ כבל, דעת הכל הייתה כי ממצאי החקירה אינם מלמדים ברף הדרוש בפליליים כי כבל או מוזס כרכו את אופן הסיקור של כבל בייזום או קידום הצעת החוק. בנסיבות אלו, הכל המליצו לגנוז את תיק החקירה נגדו.

העמדות בתיק 4000

32. בתום הדיונים, דעת כל המשתתפים הייתה שממצאי חקירת תיק 4000 מלמדים כי מערכת היחסים בין נתניהו לאלוביץ' ורעייתו גב' איריס אלוביץ', מגבשת עבירת שוחד. הכל סברו כי יש די ראיות להוכיח כי טובות ההנאה ניתנו לנתניהו על ידי אלוביץ' ורעייתו איריס אלוביץ' ונלקחו על ידי נתניהו בעד פעולות במילוי תפקידו, ולפיכך יש לשקול להעמיד את שניהם לדין בגין עבירה זו, בכפוף לשימוע.
33. עוד הייתה הסכמה מלאה בין משתתפי הדיונים ביחס ליאיר נתניהו, שאף הוא נחקר כחשוד בפרשה זו. דעת הכל הייתה כי אין תשתית ראייתית מספקת להעמדתו לדין פלילי בעבירת שוחד בה נחקר כחשוד, וזאת נוכח קשיים ראייתיים בנוגע להוכחת מודעותו לפעולות השלטוניות שביצע נתניהו בתמורה לסיקור ובנוגע ליסוד הנפשי הדרוש להתגבשות העבירה מכח דיני השותפות.
34. ביחס לאפשרות העמדתה לדין של רעיית ראש הממשלה גב' נתניהו בגין עבירת שוחד, נחלקו הדעות. מוסכם על הכל כי גב' נתניהו הייתה מעורבת מאוד בדרישות הסיקור שהופנו ל"וואלה", אם באופן ישיר ואם באמצעות מתווכים. עם זאת, לא הייתה הסכמה באשר למידת מודעותה לפעולות השלטוניות שביצע נתניהו בתמורה לסיקור, ולמידת מודעותה לעילה שבגינה ניתנו ונלקחו טובות ההנאה שפורטו לעיל. ממילא עלתה שאלה האם ניתן לראות בנסיבות העניין את בני הזוג נתניהו כמי שאכן פעלו בצוותא ללקיחת שוחד.

פרקליטת המחוז סברה כי יש די ראיות גם להעמדתה לדין של הגב' נתניהו בעבירת השוחד, כמבצעת בצוותא עם נתניהו. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ניהול ותפקידים מיוחדים), המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) ומנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה, הצטרפו לעמדת פרקליטת המחוז.

מנגד, עמדתם של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), המשנה לפרקליט המדינה (פלילי) ופרקליט מחוז חיפה (פלילי) הייתה כי אין סיכוי סביר להרשעת גב' נתניהו, וזאת, כאמור, על רקע חוסר בראיות לגבי מידת מודעותה לפעולות הרגולטוריות ובשל חסר ראיתי להוכחת שותפות עם מר נתניהו בתכנית הפעולה בכללותה.

35. בנוגע לחשד שנבדק בעניינה של שרה נתניהו הנוגע לביצוע עבירות מרמה בקשר לתשלום שכרו של ניר חפץ כיועץ התקשורת של המשפחה, עמדת פרקליטת המחוז הייתה כי אין די ראיות להעמידה לדין בחשד זה, וזאת נוכח העדר סיוע לעדות עד המדינה חפץ, כנדרש בדין, אף שעדותו נמצאה אמינה.

36. בנוגע לחשד שנבדק בעניינם של שרה נתניהו ויאיר נתניהו, הנוגע לביצוע עבירה של שיבוש מהלכי חקירה, חרף העובדה שנמצאה בחקירה תשתית עובדתית המלמדת על מעורבותם של שרה נתניהו ויאיר נתניהו במחיקת הודעות טקסט בעלות חשיבות לחקירה, בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי ולהעלים ראיות, דעת הכל הייתה כי היא אינה מספקת לשם העמדתם לדין פלילי. זאת, בעיקר בשל העדרה של ראיות סיוע לתמיכה בעדותו המפלילה של עד המדינה חפץ, אף כי זו נמצאה אמינה.

ד. המלצת פרקליט המדינה:

37. בתום סדרות הדיונים הממושכות, לאחר שמיעת כלל הדעות שהובעו בתהליך העבודה הסזור שנערך, ולאחר בחינת כלל החומרים הרלוונטיים, מסר לי פרקליט המדינה כדלקמן:

38. **תיק 1000:** בתיק זה פרקליט המדינה החליט לאמץ את עמדת פרקליטת המחוז בנוגע למערכת היחסים של נתניהו עם מילצין. עמדתו היא שיש די ראיות להוכיח כי טובות ההנאה בהיקף הנרחב בו ניתנו, ובדרכים החריגות בהן ניתנו, נלקחו בעד פעולות במילוי תפקידו של נתניהו. פרקליט המדינה אימץ את עמדת פרקליטת המחוז גם בנוגע למערכת היחסים עם פאקר, שכן מהראיות עולה כי טובות ההנאה בהיקף הנרחב בהן נתקבלו ובדרכים החריגות בהן נלקחו, נמסרו והתקבלו בזיקה לתפקידו של נתניהו כראש ממשלה.

לפיכך, המליץ בפניי פרקליט המדינה לשקול להעמיד את נתניהו ומילצין לדין בעבירה של לקיחת ומתן שוחד, נוכח התשתית הראייתית הקיימת באשר למערכת היחסים ביניהם; וכן לשקול להעמיד את נתניהו לדין בעבירה של מרמה והפרת אמונים, בשל מערכת יחסיו עם מילצין ובשל מערכת יחסיו עם פאקר - והכל בכפוף לשימוע.

39. **תיק 2000:** גם בתיק זה הודיעני פרקליט המדינה כי החליט לאמץ את עמדת פרקליטת המחוז. לעמדת פרקליט המדינה, מחומר הראיות בתיק זה, הכולל בראש ובראשונה את השיתות שהוקלטו - בהן משוחחים נתניהו ומוזס - וכן ראיות נוספות, עולה התמונה הבאה: מוזס הציע לנתניהו שוחד בדמות הטיית סיקורו בקבוצת ידיעות אחרונות בתמורה לכך שנתניהו יפעל לקידום חוק שיגביל את "ישראל היום" בצורה שתיטיב באופן משמעותי מאד עם מוזס וידיעות אחרונות. נתניהו מצידו ביקש ממוזס את הטיית הסיקור בקבוצת ידיעות אחרונות לטובתו ולטובת בני משפחתו ולרעת יריביו הפוליטיים, והכל באופן שיסייע להצלחתו בבחירות הקרבות לכנסת, וזאת בתמורה לקידום החוק על ידו.

לפיכך, פרקליט המדינה המליץ בפניי לשקול להעמיד את נתניהו לדין בגין עבירה של בקשת והתניית שוחד ואת מוזס לדין בגין עבירה של הצעת שוחד - לפי סעיף 294 לחוק העונשין - בכפוף לשימוע. כן המליץ פרקליט המדינה לאמץ את עמדת כל משתתפי הדיון ולגנוז את התיק נגד ח"כ כבל.

40. **תיק 4000:** לעמדת פרקליט המדינה, מחומר הראיות בתיק זה עולה כי נרקמה בין הצדדים עסקת "תן וקח" - מצד אחד, אלוביץ' היטה עד מאד את הסיקור ב"וואלה" לטובת נתניהו, כדי שייטיב עמו ועם בני משפחתו, ומצד שני, פעל נתניהו, תוך ניצול כוחו השלטוני והביצועי בתחום הרגולטורי, כדי להיטיב עם חברת "בזק" וחברות נוספות שהיו בשליטת אלוביץ', בתמורה להטיית הסיקור. כך, נתניהו ביקש בעצמו ובאמצעות מקורביו, באופן תדיר, פעמים רבות, הטייה של הסיקור באתר "וואלה". כך עשתה גם גב' נתניהו. אלוביץ' ואשתו, באמצעות אנשיהם, ובראשם אילן ישועה מנכ"ל וואלה, פעלו רבות למימוש הבקשות שהתקבלו מנתניהו וסביבתו. מדובר היה בהשתדלות חריגה ביותר בעבור נתניהו, ובהיענות חריגה לדרישותיו - מבחינה כמותית ואיכותית - אם בדרך של הענקת סיקור אוהד וחיובי, ואם בדרך של הסרה או עיכוב של סיקור בעל גוון ביקורתי, והכל באופן שמשרת את מטרותיו הפוליטיות והאישיות של נתניהו.

יש להדגיש, כי אין מדובר בשינוי סיקור נקודתי לטובת נתניהו, אלא בגיוס מערכתי ושיטתי של אתר "וואלה" לשינוי שיטתי של הסיקור. אלוביץ' יצא מגדרו ועשה כל שלאל ידו כדי לספק סיקור כמבוקש לנתניהו באתר "וואלה", וזאת מתוך כוונה ברורה, העולה מחומר הראיות, לכך שבתמורה, נתניהו ינצל את סמכותו הביצועית וכוחו השלטוני כדי להיטיב מבחינה רגולטורית עם חברת "בזק" וחברות נוספות הנתונות לשליטתו. ואכן, במקביל, נתניהו - בכובעו כשר תקשורת וכראש הממשלה - אישר או היה מעורב באישור, של פעולות רגולטוריות משמעותיות ביותר הנוגעות לחברת "בזק" וחברות אחרות שהיו בשליטת אלוביץ', שהיטיבו עימן. חומר הראיות מלמד, כי כל הפעולות האמורות, נעשו מתוך רצון של נתניהו לספק תמורה לאלוביץ' בעבור הטיית הסיקור ב"וואלה" וביודעו שההיענות החריגה של אלוביץ' ניתנה לו מתוך ציפייה ומטרה שיפעיל את סמכויותיו השלטוניות לטובתו. אם כן, מניתוח מכלול הפעולות, בהצטרף יחד למערכת ראיות נסיבתית, מתגבשת לדעת פרקליט המדינה מסקנה ברורה לפיה עמד ביסוד הפעולות של נתניהו מניע מושחת ופסול.

ביחס לאפשרות העמדתה לדין של גבי נתניהו בעבירת שוחד, סבר פרקליט המדינה כי יש מקום לשקול לעשות כן. זאת משום שקיימות ראיות רבות המלמדות כי אשת ראש הממשלה הייתה מעורבת מאוד בדרישות הסיקור שהופנו ל"וואלה", אם באופן ישיר ואם באמצעות מתווכים. עוד עולה, לטעמו, כי שניהם פעלו למען מטרה משותפת, תוך מודעותה לכך שנתניהו מבצע במילוי תפקידו, בתמורה, פעולות שנועדו להיטיב עם בני הזוג אלוביץ'. לפיכך סבר כי יש די ראיות להעמדתה לדין בעניין זה.

כן, הסכים פרקליט המדינה עם דעת כל המשתתפים בדיונים לפיה אין תשתית ראייתית מספקת להעמדתם לדין של שרה נתניהו ויאיר נתניהו בגין עבירה של שיבוש מהלכי חקירה. זאת בשל העדרה של ראיית סיוע לתמיכה בעדותו המפלילה של עד המדינה הפך, אף כי זו נמצאה אמינה. בנוסף, קיבל פרקליט המדינה את העמדה לפיה יש לגנוז את תיק החקירה בו נחקרה שרה נתניהו כחשודה בעבירת קבלת דבר במרמה, בקשר להצגת מצג שווא בפני מבקר המדינה, והמליץ בפני לקבל את עמדת פרקליטת המחוז גם בעניין זה.

41. לפיכך, המליץ בפניי פרקליט המדינה לשקול להעמיד את בנימין נתניהו וגבי נתניהו בעבירות שוחד וכן לשקול להעמיד לדין את נתניהו גם בגין ביצוע עבירת מרמה והפרת אמונים; עוד המליץ לשקול להעמיד לדין את שאול אלוביץ' ואיריס אלוביץ' בעבירות שוחד ועבירות נוספות שפורטו לעיל - והכל בכפוף לשימוע.

ה. מבחן דיות הראיות להעמדה לדין של ראש ממשלה:

42. בפתח הדברים אבקש להדגיש את העיקרון הבסיסי, המהווה אבן יסוד בשיטתנו המשפטית, ואשר עובר כחוט השני בפסיקת בית המשפט העליון ובהכרעותיהם של היועצים המשפטיים לממשלה לדורותיהם בחקירות הנוגעות לראש הממשלה ולאיש ציבור אחרים, לפיו אמת המידה שלאורה נבחנים חומרי החקירה אחת היא "הן לשועי ארץ והן לפשוטי עם"¹. כפי שהבהיר לא אחת בית המשפט העליון:

"נקודת המוצא העקרונית היא שכל האזרחים שווים בפני החוק. שוויון הכול בפני החוק הוא כלל בל יעבור בשיטתנו המשפטית. עקרון השוויון יהוא מנשמת אפו של המשטר החוקתי שלנו כולו."²

43. תפיסה יסודית זו היא שהדריכה אותי בבואי לבחון את מסד הראיות שהתגבש בתיק הנדון, ולאורה יושם המבחן האחיד אותו יש להפעיל לעניין העמדתו של אדם לדין פלילי – הוא מבחן "האפשרות הסבירה להרשעה". כדברי בית המשפט העליון באחת הפרשות:

¹ בג"ץ 2534/97 ח"כ ייב ואח' נ' פרקליטת המדינה ואח', פ"ד נא(3) 1, 13 (1997) (להלן: "בג"ץ ייב").
² שם.

"אכן, אין צריך לומר, כי ראש ממשלה המבצע עבירה צריך ליתן את הדין על עבירתו; ודינו לעניין זה אינו יכול להיות שונה מדינו של 'אחד האזרחים'. בשאלה אם יש ראיות מספיקות להעמדתו לדין יש להחליט, כמו ביחס לכל אזרח, על-פי מבחן האפשרות הסבירה להרשעה".³

44. בהתאם למבחן האמור, נדרשת התביעה הכללית לבחון אם קיימת הסתברות סבירה לכך שבית המשפט יפסוק כי אין כל ספק סביר שהנאשם אשם בביצוע העבירה. אכן: "הגשת כתב אישום, על אף שהתובע עצמו מעריך כי רב הסיכוי שהנאשם יזוכה על הסיכוי שירשע בדין, איננה מצב תקין ורצוי. תוצאותיו של ההליך הפלילי, גם אם אינו מסתיים בהרשעה, גורליות מכדי שיעשה 'ניסוי' בהגשת כתב אישום".⁴ הדברים הובהרו היטב ע"י היועץ המשפטי לממשלה דאז, שופט בית המשפט העליון דהיום מני מזוז, בהחלטתו בפרשת "האי היווני", שם הדגיש כי:

"אין מקום לגישה, לפיה מקום שקיים ספק בלב התובע בדבר קיומן של ראיות מספיקות להרשעתו של אדם, עליו להגיש כתב האישום, ולהותיר את המלאכה לבית המשפט. על התובע מוטל להעריך בעצמו את הראיות, ובמסגרת זו גם להתחקות אחר החלטתו של בית המשפט בהערכת הראיות ובמשקל שייתן להן, ועל יסוד הערכה כוללת זו עליו להגיע למסקנה, האם אמנם קיימת הסתברות סבירה להרשעה".⁵

45. בה בעת, נקבע כבר בעבר על-ידי בית המשפט העליון, כי נוכח רגישותן ומשמעותן הרבה של החלטות מעין אלו בתיקים בהם ראש הממשלה נחקר כחשוד, קיימת הצדקה לנקוט **במהלכי בחינה מיוחדים של חומר הראיות**, כמו גם בזהירות תהליכית ובהקפדה יתרה בגיבוש ההכרעה המשפטית. וכך קבע בית המשפט, בהתייחס למלאכת גיבוש ההחלטה בדבר העמדה לדין בפרשת "האי היווני":

"בהקומו צוות מקצועי מיוחד, שעליו הוטל לשוב ולבדוק את חומר הראיות, גילה היועץ המשפטי את דעתו כי בגיבוש הערכתו בדבר קיום אפשרות סבירה להרשעתו של שרון נדרשת מידת זהירות מיוחדת ומוגברת. בתפיסה זו לא נפל כל פגם. בנקטו מידה מוגברת של זהירות במקרה הנדון נהג היועץ המשפטי על-פי הכלל הידוע, המחייב כל רשות מנהלית להתחשב, לקראת גיבוש החלטתה, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה הנתון ובכל השיקולים הנוגעים לעניין. רכיב מרכזי בגיבושה של החלטה מנהלית הוא היקף המשאבים שמוטל על הרשות להשקיע, באופן סביר, במלאכת השקילה והבדיקה המתחייבת בנסיבות העניין למניעתה של החלטה מוטעית. כלל זה חל גם על היועץ המשפטי ועל כלל הגורמים המוסמכים במערכות האכיפה, שבגיבוש החלטותיהם, אם להורות על פתיחת חקירה או להגיש כתב אישום במקרה

³ בג"ץ 5675/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נט(1) 199, 228 (2004) (להלן: "בג"ץ התנועה למען איכות השלטון").

⁴ בג"ץ ייב, לעיל ה"ש 1, עמ' 12.

⁵ החלטה של היועץ המשפטי לממשלה "בעניין אריאל שרון וגלעד שרון בפרשת האי היווני וקרקות אפל" (15.6.2004), 7.

כלשהו, הריהם מצווים להתחשב, בין היתר, גם בהשלכות האפשריות שהייתה לקבלתה של החלטה מוטעית (השוו: בג"ץ 3993/01 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה [16] ודנג"ץ 7516/03 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה [17]). ככל שלטעות בהחלטה כאמור עלולות להיות השלכות רחבות יותר, ידרש הגורם המחליט לקיומה של בדיקה מוקדמת מפורטת יותר ולמידות זהירות והקפדה מוגברות בגיבוש מסקנתו.⁶

46. בהתאם לאמור אכן ננקטה ביחס לשלושת תיקי החקירה בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד – הקפדה מוגברת בהליכי הבחינה של חומרי הראיות וגיבוש ההחלטה בנושא. כפי שתואר לעיל, גובש צוות מקצועי רחב, הכולל בכירים בפרקליטות המדינה ושני משנים ליועץ המשפטי לממשלה, לצורך בחינת חומר החקירה וגיבוש המסקנות. צוות זה כלל את חברי הצוות המלווה מטעם פרקליטות המחוז, אשר ליוו בפועל את מכלול פעולות החקירה וכן בכירים רבים שפורטו לעיל. הדיונים שנערכו בהשתתפות אנשי הצוות, תחילה בראשות פרקליט המדינה ולאחר מכן בראשותי, היו מעמיקים ויסודיים. נשמעו בהם דעות שונות בפתיחות ובקשב רב. ודוק: **זהירות והקפדה יתרה ביחס לתהליכי הבדיקה וקבלת ההחלטות – כן; אך יישום סטנדרט ראייתי שונה – לא ולא.**

1. החלטות:

47. בתיאור העמדות עמדתי על כך שנפלה מחלוקת בין משתתפי הדיונים ביחס לחלק מהחשודים וביחס לחלק מהחשדות. בהקשרן של מחלוקות מעין אלה, התייחס בית המשפט העליון למהותה של מלאכת הערכת הראיות, והבהיר:

"העמדה לדין מחייבת, בראש וראשונה, קיומה של תשתית ראיות מספקת להגשת כתב אישום, המעמידה אפשרות סבירה להרשעה... מלאכת הערכת הראיות היא מורכבת ורבת פנים. אין די בהערכה כמותית של הראיות; יש צורך בהערכה איכותית שלהן, ובשקילתן על-פי מימד הערכתי-הסתברותי מבחינת רמת הציפייה להרשעה שיפוטית על-פיהן. הערכת הראיות על-פי כמותן ואיכותן לצורך קביעת רמת ההסתברות להרשעה על-פיהן היא פונקציה אנושית קשה מאוד למדידה. היא בנויה על התרשמות והערכה של חומר הראיות, הן פרט לפרט, והן במכלול. היא מבוססת במידה רבה על כושר הערכה וניבוי לגבי רמת ההסתברות כי בית משפט, בפניו יובאו הראיות, יראה להרשיע על-פיהן על-פי מבחן של ביטחון באשמת הנאשם מעבר לספק סביר. הערכה זו של הראיות נעשית באמצעות כלי ההיגיון והחושים גם יחד; היא בנויה על בדיקה טכנית של הראיות, בצד הערכת משקלן הסגולי ומהימנותן, בהשתלבותן זו עם זו למערך כולל... מלאכת הערכת הראיות במשמעות זו נתונה לאיש המקצוע, האמון על מלאכה זו, על רקע ניסיון מקצועי מצטבר ורב-שנים. בהיות ניתוח הראיות לצורך העמדה לדין פרי

⁶ בג"ץ התנועה למען איכות השלטון, לעיל ה"ש 3, בעמ' 227-228.

הערכה שלהיגיון וחושבים גם יחד, ייתכן שוני בהערכות אנשי המקצוע,
מעולים ומיומנים ככל שיהיו, לגבי אותה תשתית ראייתית עצמה. לא
בהכרח ניתן לומר כי האחד שוגה והאחר צודק." (ההדגשה אינה במקור)?

48. סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה מצווה כי היועץ המשפטי לממשלה - ראש התביעה הכללית - הוא זה אשר יכריע בשאלת העמדה לדין של ראש ממשלה מכהן. משכך, לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה בחן את מכלול חומר הראיות שנאסף בחקירה, את שאלות העובדה והמשפט שעולות ממנו, את חוות דעת פרקליטות המחוז והדעות שהועלו במהלך הדיונים, ואת המלצת פרקליט המדינה, מוטלת עליו האחריות לקבל את ההחלטה בשאלת העמדה לדין של ראש הממשלה.

49. משכך, הגיעה עת להביא את החלטותיי.

אשובתחילה על שאמרתי בפתח ההחלטה. החלטה זו אינה פורסת את מלא התמונה העובדתית העולה מתיקי החקירה, ואת מכלול השיקולים הניצבים בבסיס ההמלצות שבאו בפניי, בבסיס עמדתו של פרקליט המדינה ובבסיס החלטותיי, וזאת מן הטעם שהרחבת התמונה העובדתית בעת הזו, מעבר למפורט, עלולה לפגום בהליך השימוע ובהליך הפלילי ככל שיתנהל.

50. **בתיק 1000:** החלטתי לקבל את העמדה לפיה חומר הראיות שנאסף בתיק אינו מבסס סיכוי סביר להרשעת נתניהו בעבירות שוחד, אלא בעבירות מרמה והפרת אמונים, הן בנוגע לקבלת טובות ההנאה ממילצין, הן בנוגע לשורת הפעולות שביצע נתניהו בניגוד עניינים חריף ומתמשך בקשר לאינטרסים של מילצין, והן בנוגע לקבלת טובות ההנאה מפאקר. ההחלטה שלא להעמיד לדין את נתניהו בעבירת השוחד אלא במרמה והפרת אמונים נגזרת ממאפייני הקשר של נתניהו ומילצין כפי שאלה הוצגו בכתב החשדות שנשלח לנתניהו, שבגינם לא ניתן להוכיח ברף שנדרש במשפט פלילי שטובות ההנאה ניתנו בעד פעולה הקשורה בתפקידו. מאפיינים אלה, ושיקולים ראייתיים נוספים, עומדים גם בבסיס החלטתי שלא לראות במילצין כשותף לעבירת הפרת האמונים אשר אני שוקל להעמיד לדין את נתניהו בגינה. כן, עומדת בבסיסה העובדה שמילצין אינו עובד ציבור, שהינו רכיב מרכזי מרכיבי העבירה והחריגות שיש בהעמדה לדין שלמי שאינו עובד ציבור בעבירה זו.

לפיכך החלטתי לשקול להעמיד את נתניהו לדין בעבירה של מרמה והפרת אמונים בכפוף לשימוע, בגין החשדות המיוחסים לו שיפורטו בכתב חשדות שישלח לו.

51. **בתיק 2000:** החלטתי לקבל את העמדה לפיה יש תשתית ראייתית להעמדה לדין של מוזס בעבירת הצעת שוחד. לפיכך אני שוקל להעמידו לדין בכפוף לשימוע, וישלח לו כתב חשדות בעניין זה.

⁷ בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(3) 550, פסקה 15 לפסק דינה של השופטת פרקצ'יה (2008).

כמו כן החלטתי לקבל את העמדה לפיה יש להעמיד לדין את נתניהו בגין השיח שניהל עם מוזס בחודש דצמבר 2014 בתקופת הבחירות. ביחס להוראת החיקוק שנכון לשקול לייחס לנתניהו: מקובלת עלי העמדה לפיה אין די בחומר החקירה בתיק כדי להוכיח, ברמה הנדרשת בפלילים, כי נתניהו אכן ביקש או התנה שוחד; אך עם זאת, חומר הראיות מלמד לכאורה כי נתניהו, בשיחותיו עם מוזס, הפר לכאורה את חובת האמונים שהוא חב כלפי הציבור, ופגע פגיעה מהותית בטוהר המידות של משרתי הציבור ובאמון הציבור בשירות הציבורי, ועל כן אני שוקל להעמידו לדין בעבירת מרמה והפרת אמונים, בכפוף לשימוע. הכל כמפורט בכתב החשדות שיישלח לנתניהו.

ביחס לח"כ כבל, החלטתי לקבל את המלצת כלל משתתפי הדיונים כי אין תשתית ראייתית מספקת להוכחת רכיבי עבירת השוחד, מהטעמים שפורטו לעיל, ובייחוד בשל העדר אינדיקציה מספקת לכריכה בין פעולותיו בקשר להצעת חוק ישראל היום לבין בקשתו לשיפור הסיקור, וכן בגין היעדר אינדיקציה לכך שמי מקבוצת "ידיעת אחרונות" הניח בפניו הצעת שוחד.

52. **בתיק 4000:** החלטתי לקבל את עמדת כלל משתתפי הדיון לפיה ממצאי החקירה מלמדים כי מערכת היחסים בין נתניהו לאלוביץ' ורעייתו, מגבשת עבירת שוחד של שלושתם. הכל כפי שיפורט בכתבי חשדות שיישלחו לשלושתם.

כמו כן, החלטתי לקבל את העמדה לפיה אין סיכוי סביר להרשעת גב' נתניהו בעבירת השוחד, מהטעמים שהביאו בפני חלק ממשתתפי הדיון שהביעו עמדה כאמור. הגם שאני מסכים כי הגב' נתניהו הייתה מעורבת מאוד בדרישות הסיקור, הרי שאין די ראיות להוכיח שהיא הייתה מודעת לכך שהטיית הסיקור ניתנה בעד פעולותיו השלטוניות של נתניהו, כך שקיים חוסר בראיות לגבי מידת מעורבותה בליבת המסכת העבריינית ותכנונה. כמו כן, קיבלתי את עמדת כלל משתתפי הדיונים, כי אין תשתית ראייתית מספקת להעמדת יאיר נתניהו לדין פלילי בעבירת שוחד. כן, קיבלתי את עמדת כלל משתתפי הדיונים, כי אין תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין של שרה נתניהו ויאיר נתניהו בגין עבירה של שיבוש מהלכי חקירה, בשל העדרה של ראיות סיוע לתמיכה בעדותו המפלילה של עד המדינה חפץ, אף כי זו נמצאה אמינה.

כן מצאתי לקבל את העמדה לפיה אין תשתית ראייתית מספקת להעמדת שרה נתניהו לדין בעבירת קבלת דבר במרמה, שעל פי החשד בוצעה כלפי מבקר המדינה, מהטעמים האמורים שם.

לסיכום:

א. ראש הממשלה מר בנימין נתניהו; אני שוקל להעמידו לדין פלילי בגין עבירות מרמה והפרת אמונים של עובד ציבור במסגרת תיק 1000, בגין עבירת מרמה והפרת אמונים במסגרת תיק 2000 ובגין עבירת לקיחת שוחד ועבירות מרמה והפרת אמונים במסגרת תיק 4000. לפני שאקבל החלטה סופית ביחס לשאלת העמדתו לדין פלילי, יוזמן בא כוחו לטעון נגד אפשרות העמדתו לדין פלילי במסגרת שימוע כמקובל, אם יחפוץ בכך.

- ב. **רעיית ראש הממשלה הגברת שרה נתניהו**; מצאתי כי חומר החקירה שנאסף בעניינה בתיק 4000 אינו מצדיק העמדתה לדין, ועל כן אני סבור כי יש לגנוז את תיק החקירה נגדה, וכך אני מחליט.
- ג. **מר יאיר נתניהו**; מצאתי כי חומר החקירה שנאסף בענייניו בתיק 4000 אינו מצדיק העמדתו לדין פלילי, ועל כן אני סבור כי יש לגנוז את תיק החקירה נגדו, וכך אני מחליט.
- ד. **חבר הכנסת איתן כבל**; מצאתי כי חומר החקירה שנאסף בענייניו בתיק 2000 אינו מצדיק העמדתו לדין פלילי, ועל כן אני סבור כי יש לגנוז את תיק החקירה נגדו, וכך אני מחליט.
- ה. **מר ארנון מילצ'ן**; מצאתי כי חומר החקירה שנאסף בענייניו בתיק 1000 אינו מצדיק העמדתו לדין פלילי, ועל כן אני סבור כי יש לגנוז את תיק החקירה נגדו, וכך אני מחליט.
- ו. **מר ארנון מוזס**; אני שוקל להעמידו לדין פלילי בגין עבירת הצעת שוחד במסגרת תיק 2000. לפני שאקבל החלטה סופית ביחס לשאלת העמדתו לדין פלילי, יוזמן בא כוחו לטעון נגד אפשרות העמדתו לדין פלילי במסגרת שימוע כמקובל, אם יחפוץ בכך.
- ז. **שאול אלוביץ'**; אני שוקל להעמידו לדין פלילי בגין עבירת מתן שוחד, עבירות שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה, עבירות הלבנת הון ועבירת דיווח לפי חוק ניירות ערך במסגרת תיק 4000. לפני שאקבל החלטה סופית ביחס לשאלת העמדתו לדין פלילי, יוזמן ב"כ לטעון נגד אפשרות העמדתו לדין פלילי במסגרת שימוע כמקובל, אם יחפוץ בכך.
- ח. **איריס אלוביץ'**; אני שוקל להעמידה לדין פלילי בגין עבירת מתן שוחד ועבירות שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה במסגרת תיק 4000. לפני שאקבל החלטה סופית ביחס לשאלת העמדתה לדין פלילי, יוזמן בא כוחה לטעון נגד אפשרות העמדתה לדין פלילי במסגרת שימוע כמקובל, אם תחפוץ בכך.
53. אבקש להודות לכל אלה אשר עשו במלאכה המורכבת של הטיפול בתיקים אלה – חוקרי לה"ב 433 במשטרת ישראל, חוקרי רשות ניירות ערך, הפרקליטים בפרקליטות המדינה ואנשי ייעוץ וחקיקה. בעלי מקצוע מיומנים, משרתי שלטון החוק, אשר עשו לילות כימים, במסירות אין קץ, כל אחד במסגרת תפקידו, ובשיתוף פעולה מרשים, כדי להגיע לחקר האמת ולאפשר לי לקבל החלטתי באופן מיטבי, בהתאם לסמכותי ואחריותי.